

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXII ГРУДЕНЬ Ч. 12

Головний редактор – **Лідія Слиж**
Англомовний редактор – **Олеся Валло**
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXII DECEMBER № 12

Editor-in-chief – **Lidia Slysh**
English-language editor – **Olesia Wallo**
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Uiana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Virlana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Всенародна пам'ять	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	2
Привіт 1-му Відділу СУА від Союзу Українок міста Заліщики	4
Марія Лихач. Слово голови 1-го Відділу СУА на бенкеті з нагоди 90-ліття СУА (невиголошене)	5
Відкриття пам'ятника жертвам Голодомору у Вашингтоні. Колаж	6
An Award for Larysa Kurylas, Architect of the Holodomor Memorial in Washington, D.C.	7
Різдвяні вітшування	7
Лідія Купчик. Величний приклад Катрі Гриневичевої (до 140-ліття від дня народження)	8
Lidia Kupchuk. Katria Hrynevych's Magnificent Example	10
Наша обкладинка / Our Cover	12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	13
The History behind One Photograph	15
Діяльність округ і відділів СУА	16
Вертеп. Свята ніч – ніч чудес	19
Зміст LXXII річника	22
Subject Index to Volume LXXII – 2015	25
Доброчинність	18, 27
Ihor Magun. As the Year Is Winding Down	30
Щедрик (у двох мовах)	31
Відійшли у вічність.	32
Святослав Левицький. Різдвяна елегія	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Ярослава Сурмач Міллс. «Колядники», малюнок на склі.

On the cover: Yaroslava Surmach Mills. “The Carolers,” a reverse glass painting.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2015 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

**203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

Христос Рождається!

Дорогі Союзянки та читачі журналу «Наше Життя»!

Щиро вітаємо Вас з Різдвом Христовим та Новим роком!

Бажаємо Вам і Вашим родинам щасливих і радісних свят!

Нехай прийдешній рік наповнить Ваші домівки

Господнім благословенням, здоров'ям, любов'ю і достатком!

Нехай в Україні запанує мир і спокій!

Головна Управа СУА і редакція журналу «Наше Життя»

ВСЕНАРОДНА ПАМ'ЯТЬ

Почуттям великої радості і гордості за українців переповнене моє серце після найвеличнішої події нинішнього року – відкриття у столиці Сполучених Штатів Америки місті Вашингтоні, О.К. пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Слово пам'ятник походить від слова **пам'ять**. Понад 80 років минуло від цієї жахливої трагедії, а всенародна пам'ять українського народу не згасає. Щемить серце і не заживає душевна рана кожного українця. На серцях нових поколінь, які прийшли на світ вже після цієї трагедії, карбуються свіжі рубці скорботи по невинноубитим мільйонах синів і дочок України. Саме скорбота привела українців та американців українського походження різного віку в цей день до місця, де відкривався пам'ятник жертвам Голодомору 1932-1933 років на американській землі, в самому центрі столиці США.

Стільки українських вишиванок, в які були одягнені люди різних рас і народностей, це місто не бачило, мабуть, від 1964 року, коли відкривали пам'ятник Великому Пророкові України – Тарасу Шевченку.

В суботу, 7 листопада 2015 року зранку у Вашингтоні падав дощ. Погода теж оплакувала мільйони невинних жертв, замордованих жахливою смертю – голодом. І це в державі, яку весь світ визнавав житницею Європи?! Люди, що з'їхалися з цілої Америки, оглядали виставку, присвячену Голодомору, яка була відкрита днем раніше в приміщенні Центрального залізничного двірця Вашингтону. Виставка привертала увагу численних американців і гостей столиці.

О 2 годині дня (як по-замовленню) дощ припинився. Почалася офіційна церемонія відкриття величного Меморіалу за проектом аме-

риканського архітектора українського походження Лариси Курилас, вільної членки Союзу Українок Америки. Участь у відкритті Меморіалу взяли президент України Петро Порошенко (через відеозвернення) та його дружина Марина Порошенко, яка була присутня особисто. Були присутні найвищі релігійні провідники України – Патріарх УПЦКП Філарет і Верховний Архієпископ УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук), єпископи та священники українських церков США; американські урядовці та представники дипломатичного корпусу, свідки Голодомору, культурні й громадські діячі; було чимало членкинь СУА.

В неділю, 8-го листопада 2015 р. вранці в українських церквах різних конфесій відправлялися Божественні Літургії.

Комеморативний концерт в другій половині дня завершив триденні заходи у зв'язку з відкриттям пам'ятника жертвам Голодомору. Обширна програма була представлена найкращими традиціями української музики, в тому числі бандури (Українська капеля бандуристів) та релігійної хорової музики (Український хор «Думка»). Танцювальний ансамбль «Громовиця» (Канада) представив глядачам одноактний балет на тему Голодомору, який супроводжувався знаменитим твором композитора Мирослава Скорика «Мелодія».

Пам'ятник жертвам Голодомору у Вашингтоні буде пересторогою для майбутніх поколінь, щоб така трагедія не повторилася більше ніколи (див. колаж на стор. 6).

На Різдвяні свята прийнято дарувати подарунки. Подаруймо один одному найдорожче, найцінніше – любов і тепло наших сердець, увагу і турботу нашим близьким.

Лідія Служ,
головний редактор.

Минулого місяця «Наше Життя» було присвячене майже виключно 90-літтю нашої організації, але є чимало інших важливих подій, в яких приймали участь членки СУА і які не можна оминати увагою, тому з вашого дозволу я підсумувала їх у формі «Календаря подій» нижче. Осінь 2015 року була наповнена важливими інформативними і пам'ятними подіями.

25 вересня – Фондація «Україна – США» у співпраці з Посольством України в Америці запросила Союз Українок Америки взяти участь у Форумі «Безперервна боротьба України за свободу», який був організований в Капітолії у Вашингтоні, округ Колумбія. Оскільки СУА проводить діяльність у гуманітарній сфері і надає допомогу Україні, ми підтримали цей Форум, і голова Округу Детройт Віра Андрушків разом з нашою референткою Суспільної опіки Лідією Білоус підготували інформаційний плякат про роботу нашої організації в цій сфері.

26 вересня – Президент Порошенко і перша леді України (разом з делегацією Президента) прибули до Нью Йорку на відкриття 70-ої сесії Організації Об'єднаних Націй. На їх честь в Українському Інституті Америки відбулося прийняття, на яке могли потрапити тільки запрошені гості. Президент відзначив, наскільки важливою для України є підтримка української діаспори та попросив нас і надалі приймати участь у демократичному розвитку України. Цього дня Президент також святкував своє 50-річчя, і учасники прийняття заспівали йому дзвінке «Многая літа!». На прийнятті побувала голова СУА.

27 вересня – Перша леді України Марина Порошенко відвідала Український Музей. Вона тепло привітала кілька американських родин, які взяли на виховання дітей-сиріт з України, оглянула виставку Українського авангардного мистецтва і провела коротку зустріч з Управою Українського Музею. На цю зустріч були запрошені членки СУА, які входять до Управи УМ.

29 вересня – На запрошення Генерального консульства Литовської Республіки в місті Нью Йорк заступниця голови для справ зв'язків Роксоляна Мисило і голова СУА Маріанна Заяць взяли участь у круглому столі на тему «Майбутнє Східної Європи: розширення прав і можливостей жінок». Мета обговорення: як підвищити ролі жінок у врегулюванні конфліктів та залучити їх до впровадження економічних і політичних реформ. Цей круглий стіл відкрила Президент Литви Даля Грибаускайте, яка також розповіла про програму заходу. Серед учасників дискусії були президенти Хорватії та Угорщини, пані Мадлен Олбрайт, Мелані Вервир і сестра Надії Савченко – Віра Савченко. Цей захід відбувся за ініціативою Ради світових провідниць задля поширення солідарності і співпраці між жінками з метою пошуку рішень для найважливіших світових проблем.

29 вересня 2015 р. Нью Йорк. Учасники круглого столу в Генеральному консульстві Литовської Республіки.

29 вересня – Голова СУА була запрошена на виступ Президента Порошенка в Генеральній Асамблеї ООН. Промова президента була відвертою і палкою.

29 вересня – Відбулася неформальна зустріч з Мариною Порошенко в будинку Місії України при ООН. Голова СУА тепло привітала першу леді від імені невеликої групи присутніх жінок-про-

відниць кількох організацій, після чого кожна з них

29 вересня 2015 р. Нью Йорк. Голова СУА Маріанна Заяць і перша леді України Марина Порошенко.

мала можливість розповісти про цілі і роботу своєї організації. Наприкінці зустрічі голова СУА подарувала пані Порошенко вишукане намисто, і не одне, з мистецької колекції «Маші Арчер» (на велику заздрість присутнім).

3 жовтня – Зоряна Гафткович, секретарка комунікацій СУА, представила нашу організацію на відкритті пам'ятника, присвяченого американським ветеранам українсько-го походження у Баунд Брук, штат Нью Джерзі.

11 жовтня – Округа СУА Огайо відзначила 90-річчя СУА. Почесною гостею заходу була Голова Українського Музею в Нью Йорку, д-р Рената Голод.

16-18 жовтня – засідання Головної Управи СУА; святковий бенкет з нагоди 90-ліття СУА; відкриття виставки «Українська діаспора: художниці, 1908-2015» в Українському Музеї на честь нашого 90-ліття. СУА виступає головним спонсором виставки (див. «Н.Ж.» за 11/2015).

25 жовтня – Округа СУА Детройт відзначила 90-річчя нашої організації та 80-річчя своєї Округи. Голова СУА Маріянна Заяць відвідала Мічиган, щоб приєднатися до цих святкувань. Прийняття було теплим, святковим і по-справжньому дружнім.

*25 жовтня 2015 р., Детройт.
Маріянна Заяць, голова СУА і
Віра Андрушків, голова
Округної Управи СУА Детройт.*

25 жовтня – Округа Філядельфії відсвяткувала 90-річчя СУА гала-показом «Вишиванка Haute Couture», запозичивши цей вже упізнаваний стиль української дизайнерки Оксани Караванської. Екзекутиву СУА на заході представляли наша протоколярна секретарка Ірина Бучковська і вільна членка Марія Андрійович.

1 листопада – Український Католицький Університет провів свій щорічний благодійний захід у Нью Йорку в готелі «Рузвельт», на якому Головну Управу СУА представляла заступниця голови Софія Геврик. СУА проводить постійну співпрацю з УКУ завдяки Лекторію з жіночих студій.

6-8 листопада – Посвячення Меморіалу жертвам Голодомору, який відкрили у

столиці США Вашингтоні. У цій історичній події прийняли участь чимало представниць СУА. Союз Українок Америки є членом Крайового комітету США для визнання Голодомору, і заступниця голови СУА Роксоляна Мисило очолювала і координувала роботу волонтерів для цього 3-денного заходу.

*7 листопада
2015 р.,
Вашінгтон.
Роксоляна
Мисило,
заступниця
голови СУА
у справах
зв'язків очолює
роботу
добровольців під
час відкриття
пам'ятника
жертвам
Голодомору.*

9 листопада – На прес-конференції в Національному прес-клубі у Вашингтоні, представники Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, які приїхали з Києва, а саме: Головний рабин України Яків Дов Блайх, Патріарх Української Православної Церкви Філарет (Денисенко) та Глава УГКЦ Патріарх Святослав Шевчук – обговорили поточну гуманітарну кризу в Україні. Раніше того ж дня вони передали лист-звернення до Президента Обами з проханням дозволити співпрацю в рамках Програм Національної гвардії та Партнерства заради миру для налагодження постачання в Україну важливої гуманітарної допомоги для підготовки до зимового періоду. Голова СУА була запрошена на цю зустріч директором Фондації «Україна – США» Надією Мак-Коннелл.

15 листопада – Голова СУА мала приємність побувати на літературному вечорі, організованому 64 Відділом СУА в Нью Йорку, який був присвячений 160-ій річниці з дня народження письменниці і засновниці українського жіночого руху Наталії Кобринської. Організаторам вдалося оживити образ цієї талановитої і відданої справі жінки через читання її творів і музику.

Різдво – це час, коли ми бажаємо один одному радості, любові і миру! Нехай любов цього особливого дня – дня народження нашого Господа Ісуса Христа – прийде у Ваші серця!

**Шановна управо і всі посестри 1-го Відділу
Союзу Українок Америки!**

Прийміть наші щирі вітання і найсердечніші віншування з Вашим поважним

ЮВІЛЕЄМ – 90-ЛІТТЯМ!

**Ми, членкині Союзу українок міста Заліщики Тернопільської області
хочемо подякувати Вам за Вашу підтримку.**

**Нас розділяє велика відстань, але наші серця б'ються в унісон,
тому що нас об'єднує спільна справа – любов до нашої Матері-України.**

Низький і щирий шлемо Вам уклін і всі найкращі слова стелимо до Ваших ніг!

***З повагою і любов'ю до Вас,
посестри Союзу українок м. Заліщики***

**Слово Марії Лихач,
голови 1-го Відділу СУА
на бенкеті з нагоди 90-річчя СУА
(невиголошене)**

Дорогі союзники, дорогі союзники 1-го Відділу
Союзу Українок Америки
та гості нашого свята!

*Допоки сонце світить з висоти,
Щебечуть птахи, розквітають квіти,
Ми Вам життям бажаєм твердо йти
І днем грядущим від душі радіти.
Хай щастя завжди супроводить Вас,
Людська повага й шана не минають,
А вашу мрію й працю повсякчас
Лиш визнання вінчають!*

Від імені 1-го Відділу – засновника Союзу Українок Америки вітаю Вас з 90-літтям нашої славної організації!

Протягом 90 років діяльності не одне покоління союзників 1-го Відділу СУА передавало одне одному і продовжувало кращі традиції своїх попередниць, йшли нога в ногу з життям, прислухалися до потреб часу, вносили в нашу працю щось нове і корисне.

Сьогодні у відділі 27 членок, які працюють у злагоді і взаєморозумінні, у теплій родинній атмосфері, оскільки усіх нас об'єднує палка любов до рідного краю та розуміння його потреб. І це дає нам силу та насагу до праці. Завдяки жертовності і самовідданій праці наших дорогих членок 1-й Відділ СУА є активним до сьогоднішнього дня. Жодна імпреза, жоден український фестиваль в Нью Йорку при церкві св. Юра не відбувається без участі 1-го Відділу Союзу Українок Америки.

Почесна членка СУА і Почесна голова нашого відділу св.п. Леся Гой була ініціаторкою щорічного свята «Засвічення Різдвяної Ялинки», присвяченого на підтримку політичних в'язнів в Україні. І до сьогодні це свято є традиційним в Окрузі Нью Йорк.

У 1966 році голова 1-го Відділу СУА св.п. Марія Головей зорганізувала першу Світличку в Нью Йорку. Під теперішню пору цією Світличкою опікується 83-ій Відділ СУА.

День Матері, Вишивані вечорниці, Андріївські вечори, писання писанок відбувалися у нашому відділі традиційно з року в рік. А скільки годин муравлиної праці вклали наші членки, виготовляючи українські сувеніри для музейної крамнички! Цю працю вони продовжують і тепер.

Відділ пишається тим, що першим редактором журналу «Наше Життя» була го-

лова 1-го Відділу СУА св.п. Клавдія Олесницька.

Кожен Новий рік відділ розпочинав з традиційної Просфори за участю родин та гостей. Довголітня голова відділу св.п. Ліда Магун кожного року приводила на це свято своїх дітей і внуків, які приймали активну участь в мистецькій частині свята.

На святкуванні 80-ліття 1-го Відділу СУА тодішня голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька висловила подяку і признання членкам відділу за працю, яку назвала «неповторними скарбами пройденого шляху» та побажала дочекатися 100-річчя відділу та нашої організації. Як бачимо, до цієї дати залишилося зовсім небагато.

Старійшина української журналістики св.п. Ольга Кузьмович написала статтю до 80-річчя 1-го Відділу СУА, влучно і дотепно назвавши її «Коли жінки не соромляться свого 80-ліття». З кожним десятком наша організація стає більш поважною віком, але це той випадок, коли ніхто з нас не приховує свій вік, а радше, навпаки, пишається ним.

Протягом 90-ти років до відділу належали різні покоління українського жіноцтва, а під сучасну пору до відділу належать членки, які перебувають в СУА понад 50 років!

На XXVIII і XXIX Конвенціях СУА 18 наших членок за 50-річну активну і самовіддану працю на благо СУА було нагороджено золотими відзнаками і грамотами признання. А також на кожній конвенції відділ нагороджувався грамотами вдячності за довголітню віддану працю для Союзу Українок Америки і української спільноти Америки.

1-ий Відділ СУА увійшов в історію, як засновник нашої організації, і ця велика відповідальність лежить на ньому повсякчас. Цього свідомі всі його членки, які продовжують працювати для добра відділу та України. Справ багато і вони будуть здійснені.

І сьогодні, вітаючи Вас, дорогі союзники, з ювілеєм, хочу щиро подякувати кожній з Вас, тут присутній, а також кожній, хто не зміг прийти на це свято за станом здоров'я, за жертовну працю на благо Союзу Українок Америки. Честь і хвала Вам!

Допоки живуть такі чудові українські жінки, не всохне древо України!

*Як нації вічна снага і краса,
Червона калина й хрещатий барвінок
Єсть, буде допоки земля й небеса
Союз Українок!*

Слава Україні!

1

2

3

4

5

6

© U.S. COMMITTEE FOR UKRAINIAN HOLODOMOR-GENOCIDE AWARENESS 1932-33

7

8

9

10

1. Перша леді України Марина Порошенко. 2. Лариса Курилас, архітектор пам'ятника «Поле пшениці» і Маріянна Заяць, голова СУА. 3. Маріянна Заяць і Наталія Брандафі, членка 134-го Відділу СУА. 4. Зліва: Богданна Данків, членкиня 64-го Відділу СУА, Американець з Україною в серці, Лідія Слиж, головний редактор журналу «Н.Ж.». 5. Духовенство. 6. Анна Кравчук, Почесна голова СУА і Маріянна Заяць, голова СУА. 7. Олесь, Стефко і Зенко Бакін з Сиракуз, Нью Йорк. 8. Учасники церемонії відкриття пам'ятника жертвам Голодомору. 9. Прапороносці. 10. Членкині 125-го Відділу СУА. Зліва: Оксана Антонюк, Марійка Андрійович – голова, Еріка Слущька, Надія Солом'яна, Оля Федоришин. Автори світлин: Марійка Андрійович і Наталія Шевчук.

An Award for Larysa Kurylas, Architect of the Holodomor Memorial in Washington, D.C.

On Saturday, November 7, 2015, the Holodomor Memorial designed by architect Larysa Kurylas was dedicated in Washington, D.C. For her moving visual tribute to the millions of Ukrainians who perished in the man-made famine of 1932-33, the Head of the Ukrainian Greek Catholic Church, His Beatitude Patriarch Sviatoslav, presented Ms. Kurylas with a medal that commemorates the 150th anniversary of Metropolitan Andrej Sheptytsky's birth. The medal is given in recognition of "work for the good of the Ukrainian people." It was last awarded in October of 2015 to His Holiness Pope Frances during the Synod on the Family in Rome.

***We congratulate the UNWLA member-at-large
Larysa Kurylas on this distinguished honor!***

*His Beatitude Patriarch Sviatoslav presents Larysa Kurylas
with the commemorative medal in recognition of her work on the Holodomor Memorial in Washington, D.C.*

Різдвяні віншування

Мир тобі, українська родинно!
Хай святиться тут Боже ім'я!
Хай панує між Вами щоднини
Щире слово і Правда свята.
Годі смутку! Вам радість звіщаю,
Що Месія на землю прийшов!
Що в вертепі, у яслах на сіні Народилося нині Дитя,
Тож радіймо, сини України,
Прославляймо Малятко-Христа! Христос ся рождає!

Звізда зі Сходу ясна засвітила.
Де Пречиста Діва Сина породила.
І ми дари дали, Дитя привітали.
Яко Бога іста,
Котрого родила Марія Пречиста.
А Вам, люди добрі,
Многая літ прожити!
Ті свята відпровадити.
Других дочекати.
Рік по року -
Від Різдва до Нового Року,
Від Нового Року до Богоявлення,
Від Богоявлення до Воскресення,
Від Воскресення до Вознесення,
Від Вознесення до Святого Духа,
Від Святого Духа - до ста літ,
Доки Вам Господь Бог
Призначив життя вік!
Христос ся рождає!

Віншуєм вам нині усі добрі люди.
Нехай поміч Божа завжди з вами буде.
Хай кожної днини, кожної години
Бог благословить, біда хай загине!
Будьте здорові разом з діточками.
Нехай смутку й горя не буде між вами,
Худібка і бджілка нехай виростає,
А град, вогонь, туча нехай вас минає.
Нехай добре родить жито і пшениця,
Усякеє збіжжя, усяка пашниця.
Хай пісня не згине у рідному краю,
Калина хай квітне в зеленому гаю.
Хай ріднее слово серця зігриває,
А наша Вкраїна нехай процвітає.
Христос ся раждає!

ВЕЛИЧНИЙ ПРИКЛАД, КАТРИ ГРИНЕВИЧЕВОЇ (1875-1947)

19 листопада виповнюється 140 років від народження Катрі Гриневичевої, української письменниці й громадської діячки, надзвичайно самовідданої патріотки України.

Постать Катрі Гриневичевої цікава не лише з погляду на її вклад у розвиток української літератури, але особливо – на її самопожертву, яку вона виявила в служінні українському народу. Доля її – незвичайна й велична. Перших 18 років життя вона, народившись в сім'ї спольщених українців, не лише не знала української мови, але й соромилась, що за фактом свого народження належить до українців, які були всіляко принижувані, зневажувані, гноблені польською владою.

Проте доля послала їй раптове прозріння, вона збагнула всю глибину несправедливості щодо українського народу та напроцуд мужньо стала на захист української мови, яку самотужки досконало вивчила, та на захист прав українців. При цьому Катря Гриневичева виявила надзвичайну стійкість і самопожертву.

Катря Гриневичева не лише творила чудові перлини високохудожньої літератури, а й невтомно трудилася на ниві освітньої праці для рідного народу. Ця її праця була схвально оцінена такими видатними людьми, як Іван Франко, Володимир Гнатюк та Іван Труш.

Те, як прийшла вона до цієї діяльності, вражає незвично...

Народилася майбутня письменниця 19 листопада 1875 р. у містечку Винники біля Львова в сім'ї міщан Марії та Василя Банахів, спольщених українців. Коли Катрі було три роки, сім'я переїхала до Кракова.

До вісімнадцяти років Катря не лише не знала української мови, але й соромилася, що силою факту свого народження вона належить до українців, тобто до нації, яку всіляко зневажала тодішня шовіністична Польща. Вдома говорили по-польськи, з малих літ її вчили французької мови, а потім віддали вчитися під опіку черниць у німецьку, так звану, «виділову школу». Після закінчення її поступила у краківську Учительську семінарію, відому своїми шовіністичними спрямуваннями. Там готували вчительські кадри, які повинні були витіснити українських учителів із державних початкових шкіл Галичини.

Але у Кракові Катажина Банах (як звали її тоді) зійшлася з демократичною польською молоддю, яка гуртувалася навколо Артура Гурського, редактора часопису «Жице». З уст цього прогресивного польського письменника вона вперше почула схвальний відзив про українців, вперше побачила український часопис – львівське «Діло». Далі доля подарувала їй знайомство з Василем Стефаником,

він подарував їй український буквар і вона із запалом почала вивчати рідну мову. І пірнула в читання – українські часописи, твори Франка, Шевченка...

Почалося прозріння, різке й болоче, із нестримною тягою до всього українського. Катря закинула лекції в семінарії, демонстративно відмовляється від спілкування польською мовою, читає вірші Шевченка на вечорі, присвяченим його пам'яті у Кракові. З неї на сміхаються подруги, батьки дорікають, що псує собі репутацію у польських властей. Доходить до того, що вона відмовляється здавати по-польськи матуру, вона отримує ярлик «велика русинська патріотка», що в очах семінарії рівносильне злочину. Це було неабияке випробування сили духу, та пройшла його Катря вражає стійко. Усвідомивши велич свого народу і трагічність його долі, Катря вважає прожиті нею вісімнадцять літ життя злочином супроти свого знедоленого, але нескореного народу. І постановляє спокутувати цей злочин упродовж свого подальшого життя.

Щоб стати самостійною і незалежною, вона виходить заміж за львів'янина Осипа Гриневича і переїжджає до Львова, де її чоловік працює учителем молодших класів в одному з філіалів академічної гімназії. У Львові Катря Гриневичева входить в атмосферу культурної та освітньої праці, знайомиться з Осипом Маковеєм, Іваном Франком, Володимиром Гнатюком, Іваном Трушем та під їх впливом складає популярні книжечки для «Прогресу». За одну з них – «Батько Петро» – одержує в 1893 році премію ім. Степана Дубравського, галицького педагога, фундатора

при «Просвіті» премії для видавання популярних книжок. У цей час Гриневичева розпочала співробітництво з часописами «Діло», «Буковина», «Літературно-науковий вісник».

Її твори відразу привернули увагу, її багато друкують, критика позитивно відзначається, особливо підкреслюючи майстерність її художнього слова, бездоганність стилю та неперевершене знання української мови. В своїх естетичних поглядах Катря Гриневичева стоїть близько до «Молодої музи», але ніколи не забуває про суспільну функцію літератури. Особливо проявляється в неї педагогічний темперамент, який все скеровує її до праці серед дітей. Вже як відому письменницю її запрошують редагувати надзвичайно популярний у ті роки дитячий журнал «Дзвінок», і в 1909-1912 рр. вона редагує його.

Відвідини Києва та особисте знайомство з Оленою Пчілкою, Марією Заньковецькою, Валерією О'Коннор-Вілінською підсилюють її бажання далі працювати на педагогічній ниві.

Наскільки щасливо складалося життя Катрі Гриневичевої у літературі, настільки нещасливим було її особисте життя. Чоловік її виявився людиною малоінтелігентною і обмеженою, і в 1912 році вона розійшлася з ним. Їй і її синам приходилось терпіти велику матеріальну скруту, оскільки вона не могла отримати ніякої посади – адже пан намісник добре запам'ятав собі Краків і ту молоду Катерину Банах, яка кинула виклик цілій системі виховання в Учительській жіночій семінарії. Її бідність стає об'єктом насміху та пліток. Мовляв, захотіла «побавитись в українську патріотку», – то й маєш.

Всі удари долі Катря Гриневичева сприймає як кару за минулі гріхи і готова нести важкий життєвий хрест.

У час Першої Світової війни вона їде у Гмінд – невелике поселення у болотах Долішньої Австрії, куди уряд зігнав на час війни українських селян з усіх куточків Галичини, боячись, що вони можуть стати на бік Росії. Там вона працювала вчителькою баракової школи. У подібні табори смерті, щоб допомогти народу в його стражданнях, йшли кращі сили тогочасної української інтелігенції. Ставали сестрами милосердя, навчали дітей, писали листи і скарги, надавали першу необхідну допомогу. Катря Гриневичева ранки проводила в школі, а решту дня – в бараках, серед людей і їхнього горя. Вона постійно інформує часопис «Вісник визволення України» про нечувані злочини в таборі, знущання, заперечення

будь-яких прав людини, про геноцид, у якому уряд вправляється над українським народом. Вона також висилає М. Возняку свої новели, нариси і статті про Гмінд для публікації у «Літературно-науковому віснику». Ці матеріали сколихнули світ. Під тиском громадськості Гмінд закривають.

В 1917 році Катря Гриневичева повертається до Львова. Даремні її прохання дати їй якусь учительську посаду, бодай на провінції. Попри скрутні матеріальні обставини Катря Гриневичева знову активно включається в суспільну працю, головним чином, серед жінок. Вона співробітничала в журналах «Жіноча доля», «Жінка», «Нова хата» та інших. В 1922 р. її обрано головою центрального об'єднання українських жінок Галичини і Волині – Союзу Українок.

Сподівання на визволення українського народу після розпаду Австро-Угорщини виявилися марними. Замість вишколених Габсбургів прийшов «демократичний» Пілсудський і санаційна Польща, яка не на жарт зайнялася планомірним винищенням всього українського в Галичині.

Для Катрі Гриневичевої вболівання над долею рідного народу поєднуються з постійною боротьбою за власне вижиття, з вічними нестатками. Багато часу займає буденна хатня праця, до цього ж псується здоров'я, часами з'являється зневіра.

Та жа доба творчості перемагає. І в 1928 р. виходить у світ її історична повість «Шоломи в сонці», а в 1935 – «Шестикрилець». Обі – з часів творення Галицько-Волинської держави. Критика дуже неоднозначно сприйняла ці повісті, про них багато писалось, найбільше про її мистецький стиль, їй закидали вибухалий романтизм. Але їй найбільше боліло те, що ніхто не хотів розуміти, що саме спонукало її взятись за перо, що викликало оту піднесеність мови. А вона так пристрасно хотіла оповісти про справи Романа Мстиславовича і його прагнення з'єднати все воедино! Ніхто ні словом не обмовився про актуальність тих проблем, які підіймала Катря Гриневичева – віру у величність свого народу, в його незламний дух, в його непоборність – саме тепер, в оті найчорніші часи розгулу профашистського уряду Польщі, який намагався винищити український народ у Галичині. А це була визначальна тема у творчості Катрі Гриневичевої. Вона прагнула піднести чоло свого народу, віками гнобленого і винищуваного різними зайдами, вселити в нього віру.

Закінчення на стор. 26.

KATRIA HRYNEVYCH'S MAGNIFICENT EXAMPLE (1875-1947)

by Lidia Kupchyk
English translation by Ulana Zynych

November 19th marks the 140th anniversary of the birth of Katria Hrynevych, a Ukrainian writer and community activist, a selfless patriot of Ukraine.

She is an interesting figure not only because of her contribution to the development of Ukrainian literature, but also because of the self-sacrifice which she demonstrated through her service to the Ukrainian people. Her fate was unusual. During the first 18 years of her life, having been born into a Ukrainian family that was Polonized (assumed a Polish lifestyle), she did not know Ukrainian and was actually embarrassed that she was part of the Ukrainian people who were humiliated in a variety of ways, degraded, and oppressed by their Polish rulers.

Then fate dealt Katria Hrynevych a sudden revelation: she grasped the depth of injustice directed at the Ukrainian people and bravely defended the Ukrainian language, which she mastered on her own, and the human rights of Ukrainians. In this work, Katria Hrynevych demonstrated superior resilience and self-sacrifice.

Katria Hrynevych created true literary masterpieces, and she tirelessly dedicated herself to educational work for the benefit of fellow Ukrainians. This work was positively evaluated by such famous individuals as Ivan Franko, Volodymyr Hnatiuk, and Ivan Trush.

Yet her path to a life of activism was highly unusual.

Katria Hrynevych was born on November 19, 1875, in the town of Vynnyky near L'viv, in a family of commoners Maria and Vasyl' Banakh. When she was three years old the family moved to Krakow.

As was mentioned, she did not know Ukrainian for the first 18 years of her life. At home Polish was spoken and early on she began learning French. Then she was sent to a private school run by an order of nuns where German was the language of instruction. Upon completion of this school she entered a teachers' seminary (school) in Krakow, known for its Polish chauvinistic leanings. This school prepared teachers who were supposed to replace Ukrainian teachers working in primary schools in Galicia (Western Ukraine).

But in Krakow Katria met and joined a liberal Polish group of young people, which gathered around Artur Hursky, editor of *Zycie* (Life). This progressive Polish writer was the first person from whom she heard a positive opinion about Ukrainians. He introduced her to the Ukrainian newspaper, "Dilo" (Business). Fate had it that Katria became acquainted with Vasyl Stefanyk; he presented her with a Ukrainian primer and she

feverishly started to study the language of her people. She immersed herself in the reading of Ukrainian newspapers, and the poetry of Ivan Franko and Taras Shevchenko.

It was like an epiphany; it was a painful impulsive pull toward all things Ukrainian. Katria stopped coming to the lectures at the teaching seminary and demonstratively refused to communicate in Polish; she read poems by Shevchenko at a literary evening dedicated to his memory in Krakow. Her friends laughed at her, and her parents complained that she was ruining her reputation among the Polish authorities. Finally she refused to take the matriculation exam in Polish, and received the label of "a great Ukrainian patriot," which in the opinion of the seminary was tantamount to a crime. This was a tough test in the strength of her spirit, yet Katria passed it solidly. Having been made aware of the greatness of her nation and the tragedy of its fate, Katria began to think of the first 18 years of her life as a crime against her oppressed, yet not subdued nation. She decided to spend the rest of her life atoning for it.

In order to become independent, Katria married Osyp Hrynevych from L'viv and moved there. Her husband was a teacher in the lower grades of the academic gymnasium. In L'viv Katria took part in the cultural and educational life, became acquainted with Osyp Makovey, Ivan Franko, Volodymyr Hnatiuk, and Ivan Trush, and, under their influence, she began to write popular short books for "Prosvita" (a society in Galicia for preserving and developing Ukrainian

culture and education among the population). In 1893 she received an award for one of those books, "Father Petro." The award was in the name of Stepan Durbavs'kyi, a pedagogue in Galicia and the founder of a popular book series at "Prosvita." At the same time, Katria Hrynevych began to collaborate with newspapers "Dilo," "Bukovyna," and "The Literary and Educational Herald."

Her works immediately attracted attention: they were widely published and received positive criticism, which specifically extolled her excellent style and superior knowledge of the Ukrainian language. In her aesthetic views, Katria Hrynevych was close to the literary group "The Young Muse," yet she never forgot the social function of literature. Her pedagogical temperament became evident and it directed her to work with children. Already as a famous writer, she was invited to edit the immensely popular children's magazine "Dzvinok" ("The Bell") and she did so between 1909 and 1912.

Her visit to Kyiv and acquaintance with Olena Pchilka, Maria Zan'kovets'ka, and Valeria O'Connor-Vilins'ka further strengthened her desire to work in the pedagogical realm.

While her literary life was very happy, her personal life was not. Her husband turned out to be limited intellectually, and she separated from him in 1912. She and her sons suffered poverty. She was unable to find employment as she was well remembered for her activities as a young student, when she challenged the educational system in the teachers' seminary in Krakow. Her poverty became the object of jokes and gossip. Many considered her situation as something she deserved for having chosen to act as a Ukrainian patriot.

Katria accepted all these strokes of fate as punishment for her past sins and was ready to carry the heavy cross of life.

During WWI she went to Gmind in Lower Austria, where the Polish government had sent Ukrainian peasants from all areas of Galicia, fearing that they might stand with Russia. There she worked as a teacher in a "barrack school." In those times some of the best qualified individuals of the Ukrainian intelligentsia went to similar "death camps" in order to help their suffering people. Some became nurses, some taught children, some wrote letters and complaints, and some administered first aid. Katria spent her mornings teaching in school, and the rest of the days were spent in the barracks, among the people and their suffering. She consistently informed the paper "The Herald of Ukrainian Liberation" about the horrendous abuses, denial of human rights, and the overall destruction of the Ukraini-

an people in these camps. She also sent her novels, essays, and articles about Gmind to M. Vozniak, for publication in "The Literary and Educational Herald." These materials stirred the outside world. Under pressure from the public the Gmind camp was closed.

In 1917 Katria Hrynevych returned to L'viv. Her requests for any teaching employment, even in the suburbs, went unanswered. In spite of difficult financial circumstances, she once again joined community work, mainly among women. She collaborated with such magazines as "Women's Fate," "The Woman," "New Home," and others. In 1922 she was elected president of the chief organization of women in Galicia and Volyn'—the League of Ukrainian Women (*Soyuz Ukrainok*).

The hopes for independence of Ukraine after the fall of Austro-Hungary were in vain. Instead of educated Hapsburgs, Pilsudski came to power, and under his leadership, Poland took it upon itself to destroy all that was Ukrainian in Galicia.

Katria's laments over the fate of her country combined with the constant battle for her own survival. Everyday housework took up much time, her health worsened, and sometimes hopelessness would set it. However, her passion for creative work was stronger. In 1928 her historical novel, *The Helmets in the Sun*, came out, followed in 1935 by *The One with Six Wings*. Both works were set in the times of the creation of the Galicia-Volyn' Principality. The criticism on these works was ambivalent. Much was written about them, mainly about the author's artistic style. Katria was accused of exuberant romanticism. What hurt her most was the fact that no one tried to understand what exactly prompted her to write and what evoked this elevation of language. And she wanted so passionately to tell about Roman Mstyslavovych and his aspiration to unite all into one! Nobody explicitly stated the reality of the problems which Katria was raising; no one appreciated how necessary the faith in the greatness of one's nation and in its unbreakable spirit was—especially in those bleakest of times when the unrestrained, pro-fascist government in Poland was trying to destroy the Ukrainian people in Galicia. Yet this was the defining theme in Katria's writing. She yearned to offer hope and encouragement to her people who had been oppressed for ages by various foreign governments.

We can now say that Katria Hrynevych succeeded in her goals. No enemies were successful in breaking the spirit of our people, or in dampening their love for freedom, and this is so in part thanks to individuals like Katria Hrynev-

vych.

The ending of the writer's story, however, is much less joyful. The expected liberation of Western Ukraine after the unification of the Ukrainian territories turned into horrific repressions, which occurred immediately after the arrival of the Soviet army. Frightened by previous actions of Stalinism, she did not remain in a L'viv freed from fascists, and instead headed abroad with a flock of emigrants similar to her.

Katria Hrynevych died on December 25, 1947, in Berchtesgaden, Germany.

This woman experienced many moral as well as material difficulties, yet she carried her cross with dignity, concerned primarily about helping her beloved country. "Will my sins be forgiven, and have I atoned for them?" These words she spoke in a foreign land, shortly before her death. This was her greatest concern. By sins she meant the 18 years which she lived alienated from her people, although this was not her fault.

The rest of Katria's life was a brilliant example of great love for Ukraine and sacrificial service to her. What a grand penance!

НАША ОБКЛАДИНКА

Ярослава Сурмач Міллс народилася в Нью Йорку 1925 р. в сім'ї українських імігрантів першої хвилі; померла у Денвері, Кол., 2008 р. Від дитинства була занурена в українську культуру, що постійно підсилювалося громадською активністю батьків, які до того ж були власниками книгарні «Сурма» в Нью-Йорку. Отримала диплом у галузі мистецтва в Коледжі Купер Юніон. Працювала як ілюстратор дитячих часописів, малювала на склі. Ці роботи виставлялися й часто репродукувалися на листівках, і це принесло їй славу. Широко публікувалася, серед її відомих видань, українська народна казка «Рукавичка» (у співпраці з Елвіном Тресселтом). Була редактором і мистецьким директором дитячого часопису «Хитун-Бовтун». Виготовила вітражі для католицької церкви Св. Димитрія в Торонто, а також вітраж на дверях будівлі Нью Йоркської асамблеї.

У 60-их роках з нагоди різдвяних та новорічних свят Дитячий фонд ООН (UNESCO) в США щороку видавав поштові картки дизайну авторів різних країн світу. Дохід з продажу цих карток UNESCO призначав на харитативні цілі.

Отож, в 1965 р. Мирон Сурмач приніс малюнок на склі «Колядники» своєї дочки до представниці UNESCO. Малюнок Ярослави українських колядників на тлі традиційної української хати прийняли. Працівники UNESCO лише зробили одну зміну – зображення Богородиці в середині звізди замінили орнаментом. Протягом наступного року малюнок українських колядників набрав великої популярності серед американських покушців.

Картини Ярослави Сурмач-Міллс представлені на теперішній виставці «Українська діаспора: художниці, 1908 – 2015» в Українському Музеї Нью Йорку.

OUR COVER ARTIST

Yaroslava Surmach Mills was born in New York in 1925 to Ukrainian first-wave immigrant parents; she died in Denver, Colorado, in 2008. Yaroslava was immersed in Ukrainian culture as a child, which was reinforced by her family's activism and proprietorship of Surma Book & Music Co. in New York City. She received an art degree from Cooper Union Art College. The artist illustrated children's magazines, and then pursued reverse glass painting, creating works that were exhibited and often reproduced in greeting cards, and for which she became famous. She published widely, including the 1964 edition of the Ukrainian folktale *The Mitten* with Alvin Tresselt. Surmach Mills was also the editor/art director for the children's magazine *Humpty Dumpty*. She created stained glass windows for St. Demetrius Catholic Church, Toronto, and the New York Senate Building's glass entrance doors.

Every year in the 1960s, on the occasion of Christmas and the New Year, the United Nations Children's Fund (UNESCO) in the United States published postcards designed by artists from around the world. Profits from the sale of these postcards went to charitable causes.

In 1965, Myron Surmach showed his daughter's glass painting "The Carolers" to a UNESCO representative. Yaroslava's painting of the Ukrainian carolers standing in front of a traditional Ukrainian village house was accepted. UNESCO workers introduced only one change—they replaced the image of Virgin Mary in the middle of the star with a decorative pattern. In the following year the painting of Ukrainian carolers became very popular among American customers.

Paintings by Yaroslava Surmach Mills are included in the exhibition *The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015*, currently on display at the Ukrainian Museum in New York.

Last month's issue was dedicated mostly to the 90th anniversary of our organization, but some important events in which UNWLA members participated should not be overlooked; therefore, please allow me to collect and summarize them in the "Calendar of Events" format below. The fall of 2015 has been filled with important, informative, and memorable events.

September 25 The U.S.-Ukraine Foundation in cooperation with the Embassy of Ukraine in the United States invited the UNWLA to attend and participate in a forum *Ukraine's Ongoing Battle for Freedom*, which was held in the U.S. Capitol in Washington, D.C. Since the Ukrainian National Women's League of America is involved in the humanitarian effort in Ukraine, it supported the forum. For this event, the President of the UNWLA Detroit Regional Council, Vera Andrushkiw, together with our Social Welfare Chair, Lidia Bilous, prepared an informative display poster about our organization's work in this sphere.

September 26 President Poroshenko and the First Lady of Ukraine (together with the President's delegation) arrived in New York City for the opening of the 70th Session at the United Nations. A by-invitation only reception was held in their honor at the Ukrainian Institute of America. The President spoke about the importance of the support of the Ukrainian diaspora and requested its continued participation in Ukraine's democratic evolution. This was also the President's 50th birthday and the attendees of the reception sang him a resounding "Mnohaya Lita." The UNWLA President attended.

September 27 The First Lady of Ukraine, Maryna Poroshenko, visited the Ukrainian Museum. She exchanged warm greetings with several American families who adopted children from Ukraine, received a tour of the Ukrainian Avant-Garde exhibit, and briefly met with the Ukrainian Museum Board of Directors. UNWLA members who are Museum Board members were invited and attended this event.

September 29 On the invitation of the Consulate General of the Republic of Lithuania in New York, UNWLA Vice President for Public Relations,

Roksolana Misilo, and President Marianna Zajac attended a round table, "Future of Eastern Europe: Empowerment of Women." The goal of the discussion was to advance the role of women in managing and resolving conflicts and fostering economic and political reforms. The President of Lithuania, Dalia Grybauskaite, opened and narrated the program. Other participants were the Presidents of Croatia and Hungary, Ms. Madeleine Albright, Melanne Vermeer, and the sister of Nadia Savchenko, Vira Savchenko. This event was held on the initiative of the Council of Women World Leaders and in the spirit of female solidarity and cooperation, it aimed to suggest solutions to some of the world's bigger problems.

September 29 UNWLA President was invited to attend President Poroshenko's speech to the United Nation's General Assembly. The President's speech was honest and impassioned.

At the Consulate General of the Republic of Lithuania. L-R: Marianna Zajac, Vira Savchenko, Martha Kichorowska Kebalo, and Roksolana Misilo.

September 29 An informal meeting with Mrs. Maryna Poroshenko was held at the Ukrainian Mission to the United Nations. UNWLA President extended warm greetings on behalf of the small gathering of women organizational leaders after which each representative was invited to share her organization's goals and work with the First Lady. At the end of the meeting, UNWLA President gave Mrs.

Women leaders of Ukrainian-American organizations meet Maryna Poroshenko at the Ukrainian Mission to the United Nations.

Poroshenko the gift of several wearable art Masha Archer necklaces (to the envy of those present.)

October 3 Zoriana Haftkowycz, UNWLA Communications Secretary, represented the UNWLA at the Ukrainian American Veterans monument dedication in Bound Brook, N.J.

UNWLA Communications Secretary Zoriana Haftkowycz at the dedication of the Ukrainian American Veterans Monument.

October 11 Ohio Regional Council celebrated the UNWLA's 90th anniversary. Their guest of honor was the President of the Ukrainian Museum in New York City, Dr. Renata Holod.

October 16-18 UNWLA National Board meeting, 90th Anniversary celebratory banquet, and opening of the exhibit, *The Ukrainian Diaspora: Women Artists 1908-2015*, at the Ukrainian Museum in honor of our organization's 90th anniversary (please see the 11/2015 issue of *Our Life*).

October 25 UNWLA Detroit Regional Council celebrated the 90th anniversary of the organization and the 80th anniversary of the Regional Council. President Marianna Zajac traveled to Michigan to share this happy event with the Regional Council members. The event was warm, celebratory, and filled with camaraderie.

October 11, 2015. Ohio Regional Council celebrates the UNWLA's 90th anniversary.

October 25 UNWLA Philadelphia Regional Council celebrated the 90th anniversary of the UNWLA with a gala fashion show showcasing the "Vyshyvanka Couture" trademark line of Ukrainian designer Oksana Karavanska. UNWLA Secretary

Iryna Buczkowski and member-at-large Mariya Andriyovych represented the UNWLA Executive Board at this event.

November 1 The Ukrainian Catholic University held its annual New York fundraiser at the Roosevelt Hotel; Vice President for Culture, Sofia Hewryk, represented the Executive Board. The UNWLA has an ongoing relationship with UCU through its Women's Studies Lectureship.

November 6-8 Holodomor Memorial Dedication in Washington, D.C. Many representatives of the UNWLA participated in this historic event. The UNWLA is a member of the U.S. Holodomor Committee, and Vice President Roksolana Misilo organized the volunteers for this three-day event.

November 9 At a press conference at the National Press Club in Washington, D.C., representatives of the All-Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations in Kyiv—Ukraine's Chief Rabbi Yaakov Dov Bleich, Ukrainian Orthodox Patriarch Filaret (Denysenko), and Ukrainian Catholic Patriarch Sviatoslav Shevchuk—discussed the current humanitarian crisis and their appeal (made earlier that morning) to President Obama to allow the National Guard Program and the Partnership for Peace Program to airlift crucial humanitarian supplies to Ukraine for the upcoming winter season. UNWLA President was invited to attend this event by U.S.-Ukraine Foundation President Nadia McConnell.

The National Press Club in Washington, D.C. Press conference with the representatives of the All-Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations.

November 15 UNWLA President had the pleasure of attending a literary afternoon held by New York Branch 64 and dedicated to the 160th anniversary of the birth of the writer and founder of the Ukrainian women's movement in Ukraine, Natalia Kobryns'ka. With their readings and music, the performers brought to life the story of this dedicated and driven woman.

Christmas is the season to wish one another joy, love, and peace! These are my wishes for you, dear friends and readers! May you feel the love of this special day, the birthday of our Lord Jesus Christ!

THE HISTORY BEHIND ONE PHOTOGRAPH

From the Early Days of the UNWLA

Pat Zalisko
with her grandmother.

As the UNWLA celebrates its 90th anniversary this year, many of us look back to the earlier days of our organization—in order to remind ourselves of its unique role in the Ukrainian diaspora and of the many ways in which it has enriched our lives. Some of us are able to look further than others—even all the way to the founding of the very first UNWLA branch.

Artist and UNWLA Branch 56 member Pat Zalisko is among those women whose family history is intertwined with the history of the UNWLA. She is a third-generation *Soyuzianka* whose mother and grandmother were both active longtime members of the League. Mrs. Zalisko's mother, Sophia Kotyk, belonged to Branch 82 of Bronx, NY; at various points, she served as branch president and a member of the New York Regional Council. Mrs. Zalisko's grandmother, Michelena Parchin, stood at the beginnings of the UNWLA, as a member of Branch 1.

Mrs. Zalisko recently shared a photo of her grandmother from those early days of our organization. She writes: “[m]y granny is the second from the right in the group photo of Branch 1 of the Ukrainian National Women's League of America. This is the first branch in America, founded 90 years ago. I am also attaching a photo of me and my grandmother, whom I knew as Babusia... I learned so much from her and miss her very much. (...) I guess that I better convince my daughter to join the UNWLA so that we could have a fourth-generation Ukrainian American as a member of *Soyuz Ukrainok!*”

The current exhibition at the Ukrainian Museum in New York, *The Ukrainian Diaspora: Women Artists 1908–2015*, is one way in which we are celebrating the 90-year long legacy of the UNWLA. It is only fitting that Pat Zalisko is one of the artists whose work is included in this special exhibition. Three canvases by her, entitled *Animas River*, *Bedford Street*, and *Punta Gorda Dusk*, are on display at the Ukrainian Museum.

Olesia Wallo

Olesia Wallo

Members of the New York community who are posing for what is probably their first photograph as members of UNWLA Branch 1. Michelena Parchin, Pat Zalisko's grandmother, is among them.

BRANCH 118 CELEBRATES THE UNWLA'S 90th ANNIVERSARY

Branch 118 members wearing their new aprons with the UNWLA logo.

Shortly after reading the announcement that the UNWLA Headquarters would be celebrating the UNWLA's 90th anniversary with an art exhibit at the Ukrainian Museum in New York, featuring Ukrainian artists in the diaspora, the members of UNWLA Branch 118 decided to celebrate the occasion in a similar fashion.

Branch 118 President, Chrystia Bryndzia, and Branch 118 Treasurer, Martha Noukas, worked cohesively to coordinate the celebration, which would include a banquet for members and guests and would feature lectures by Ukrainian artists in Houston. Two months of planning and hard work resulted in a delightful evening, both delectable and educational, despite the remnant rains of Hurricane Patricia, which caused some street flooding in the Houston area and prevented a few members from attending.

Branch 118 celebrated the UNWLA's 90th anniversary on Saturday evening, October 24, 2015, in the Pokrova Ukrainian Catholic Church Parish Hall in Houston, Texas. Several Branch 118 members were tasked with creating tri-fold posters, promoting the various UNWLA programs. Olia Hirka and Julia Dankowich created posters about the UNWLA Scholarship Program and the Ukrainian Museum. Martha Noukas put together a poster about the *Our Life* magazine and UNWLA membership. Luba Dub's poster highlighted the work of the UNWLA Social Welfare program. All the posters were beautifully done and nicely displayed on tables, amid an array of UNWLA Convention books, Ukrainian embroidery donated by past scholarship recipients, and numerous pieces

of Branch 118 memorabilia and photographs. The Branch 118 Millenium Quilt was hung prominently in the center of the display area, and was beautifully accented by numerous paper-cut flowers, by artist Khrystyna Balushka, who graciously loaned the flowers for the evening.

As attendees gathered in the hall, they enjoyed cocktails and appetizers, while listening to the delightful music by Ukrainian violinist Volodymyr Kotsiouruba. Chrystia Bryndzia invited everyone to their chairs, and introduced those seated at the main table, which included the Honorary Consul of Ukraine, Greg Buchai, and his wife Nadia; Branch 118 President Chrystia Bryndzia and her husband Taras; Fr. Mykola Dovzhuk and Pani Luda, and Branch 118 Treasurer, Martha Noukas.

Fr. Dovzhuk congratulated the women of the UNWLA for their many years of dedication and work and led the blessing of the food. Chrystia Bryndzia then invited everyone to the elaborate buffet, catered by Fadi's Mediterranean Grill, which consisted of Greek salad, hummus, tabouli, beet salad, rice and lentils, beef kabobs, and chicken Dijon skewers. The pastries and desserts were prepared and donated by the members of Branch 118.

After dinner, Honorary Consul Greg Buchai congratulated the UNWLA on their 90th anniversary and complimented the work done in Houston by Branch 118. Chrystia Bryndzia gave an insightful short history of the UNWLA, explaining its mission and objectives. She then invited artist Lydia Bodnar-Balahutrak, one of the featured artists in the Ukrainian Museum exhibit, to speak about her art.

Ukrainian artist Lydia Bodnar-Balahutrak, one of the featured artists at the Ukrainian Museum in NY, shares her works in a slide presentation.

Lydia Bodnar-Balahutrak spoke eloquently about her solo exhibit at the Ukrainian Museum which featured works inspired by the Holodomor. Lydia's husband, Michaelo Balahutrak, projected images of her more recent collection, "The Nests," on a screen, while she conveyed the messages embedded within each piece. Lydia invited everyone to the exhibit in New York and to her upcoming solo exhibit to be held at the Lonestar College in Kingwood, Texas.

Artist Juliana Dankowich was then invited to the podium to share her work. Juliana displayed one of her oil paintings on an easel. She talked about her education and her inspiration for painting.

Chrystia Bryndzia then invited Martha Noukas, Branch 118 President from 2000 to 2014, to talk about the achievements of Branch 118. Martha Noukas recalled the many projects completed by Branch 118 and thanked the membership for their dedicated and continued support throughout the years. She presented Halyna Seniw with a plaque for her assistance and service as Social Welfare Representative and Branch Treasurer from 2000 to 2014. Martha Noukas also presented

a large bouquet to Eugenia Balaban for overseeing the preparation of food for the annual Easter Bazaars. Each member of the branch received flowers and a certificate of gratitude for volunteerism and service, as well as a new black apron bearing the UNWLA logo.

All of the men who were invited to the celebration were thanked for their contributions and support to the women of UNWLA Branch 118. They were each awarded a beautifully wrapped bottle of wine.

Chrystia Bryndzia invited everyone to enjoy the desserts and thanked everyone for coming to the event, despite the pouring rains. The evening was very enjoyable... and a memorable UNWLA celebration!

Martha Noukas,
Branch 118 Treasurer

УЧАСТЬ 124-ГО ВІДДІЛУ СУА, САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, ФЛОРИДА У ФЕСТИВАЛІ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

У парку Віной, що в Санкт-Петербурзі, штат Флорида, 29 жовтня 2015 року розпочався 41-ий щорічний інтернаціональний фестиваль народної творчості (SPIFF – Saint Petersburg International Folk Fair). Перших два дні свято відвідали одинадцять тисяч студентів молодшого та старшого віку, а в суботу та неділю фестиваль був відкритий для публіки.

Щороку організація фестивалю надає можливість учасникам продемонструвати свою культуру, мистецтво та звичаї. Сотні гостей мали змогу побачити та ознайомитись з культурою інших народів світу, намілуватись їхнім етнічним вбранням, спробувати страви різної національної кухні. Не пропустила такої нагоди і наша діаспора. На свято прибула

велика кількість українців з різних регіонів Флориди: Пайнелас каунті, Гілсборо, Паско та Сарасоти.

Уздовж мальовничого узбережжя затоки Тампи розташувалися тридцять сім шатер представників різних народностей світу. Різнобарвні прапори майоріли над кожним шатром, означаючи свою країну. Шатро України було розміщене у самому серці фестивалю. Поруч розмістилися перуанці, греки, колумбійці, італійці, венесуельці та багато інших.

Треба відзначити величезну працю нашої громади. Голова Української Американської Асоціації, що в Санкт-Петербурзі, активний член нашого відділу Меріен Серна разом з групою жінок 124-го Відділу СУА вис-

Українці на фестивалі.

вітлили нашу культуру та традиції на високому рівні. Різьблені роботи наших майстрів, різноманітні вишиванки, світлини українських гетьманів, буклети про історію України були шляхетно виставлені на показ усім відвідувачам. А спробувати запашних страв української кухні приходили не тільки гості фестивалю, але і самі учасники.

Оля Черкас (голова 124-го Відділу СУА) продемонструвала власноруч мальовані писанки та щедро поділилася своїми знаннями з охочими відвідувачами. Танцювальний гурт «Калина», яким керують Андрій та Ліна Сливка порадував гостей своїм талантом у виконанні українських народних танців. Їхні виступи супроводжувались голосними оплесками та вигуками «Слава Україні!».

О другій половині дня в суботу відбулася урочиста костюмована парада. Усі етнічні

В українському шатрі фестивалю.

групи пройшлися навколо Віной парку у своєму національному вбранні. Наша громада у мальовничих вишиванках гордо пронесла жовто-блакитний прапор та заспівала гімн України.

Уся ця дружня атмосфера надихала на гарний святковий настрій. Привітні посмішки не зникали з лиць гостей фестивалю протягом усіх чотирьох днів. Ще б пак! Їм вдалося побувати у різних куточках світу, не покидаючи сонячної Флориди.

На закінчення фестивалю ніхто не говорив слово «Прощайте», а тільки «До зустрічі у наступному році!».

Марійка Ворслі,
Санкт-Петербург, Флорида.

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

\$700 Members of UNWLA Br. 97, Buffalo NY
 \$500 UNWLA Br. 90, Philadelphia, PA
 \$400 Anna Homick
 300 дол. 83-ий Відділ СУА в Нью Йорку
 \$100 In memory of **Myroslav Lomaga**.
 Hilary Zaryucky
 100 дол. В пам'ять **бл.п. Ольги Стефанської**, мами довголітньої голови відділу СУА в Атланті, Джорджія, Ярослави Гайдук. Лариса Темпл
 \$100 Zinowij Melnyk; Maria Rudensky Silver; Olga Rudensky

In memory of **Olga Stefansky**
 \$100 Bohdan, Irene and Larissa Iwanetz
 \$100 Roman Kuc
 \$50 Orysia Fisher

В пам'ять бл.п. **Оксани Бабюк**, через 86 відділ:
 50 дол. Христина Чижович
 25 дол. Наталія Бабюк
 75 дол. В пам'ять Ірини Цапар Тамара Гурін
 \$69 Br. 118 Houston TX
 \$29 UNWLA Br. 56 in FL
 \$20 Chrystyna Bryndzia

ВЕРТЕП. СВЯТА НІЧ – НІЧ ЧУДЕС

Дорогим доням і синові до родинних пам'яток.

Мама.

На столі догорають свічі. В мешканні тиша й півсумерк. Відїхали діти з онуками, замовк гамір і сміх. Батько-дружина (чоловік) відпочиває. Сивоволоса жінка сама. Вона, хоч утомлена, не може спати, бо в ній розбуджені цього вечора всі фібри душі. Примикає очі, щоб більше сконцентруватися на споминах, що в її уяві, як на чародійній стрічці, пересуваються сьогодні так яскраво і такими свіжими, живими картинами. Кімната наповнюється голосами далекими, а рівночасно близькими-рідними, що дзвенять навкруги неї, як божевська симфонія...

Різдвяна містерія – здається, перша, що залишилась і її пам'яті донині. Було їй тоді не більше чотирьох років. Кінець війни. Батька призначають на працю у Лемківщину.

*«На штилі гір, неначе лата,
Пришите до лісів село.»*

/І. Антонич /

Село Бересть. Зима. Все навкруги: гори, ліси, хати – засипані блакитно-срібlistим снігом. Не видно стежок. Але колядники промошують собі в цей морозний вечір дорогу. В сінях дзвінок. Ідуть з вертепом. Входять засніжені в теплу кімнату. Молодший брат на руках у батька. Вона тримається маминої сукні. Ясла. Стаєнка. Дитя в сіні. Над ним похилені постаті Марії і Йосифа, побіч вівці, осел, навколішках пастушки. Ясла освітлені. Постаті яскраві, як живі. Зачароване дівча не зводить з них очей. Значев'я над яслами починають діятися якісь дива: з'являється коза, що чомусь так дерев'яно стукає ногами, чорт з розгойданим хвостом. Він скаче, щось говорить. Ні, кричить. Стає страшно.

– Мамо, чому він тягне Гершка за бороду? Гершко добрий, учора приніс нам рибку.

Дівча опиняється на руках мами і чує її голос: – Дивися вгору, на звізду.

І справді, над яслами, над колядниками крутиться, мерехтить, блищить велика золота звізда. Дитя задивлене в цей блиск. М'яка долоня пригортає його до грудей. О, як солодко, як безпечно засипати на маминім рамені, в м'якім теплі мережива і сяйві золотої звізди.

*«Народився Бог на санях
В лемківськiм містечку Дуклі.
Прийшли лемки у кресанях
І принесли місяць круглий.»*

*Тешуть теслі з срібла сани,
Стелиться сніжиста путь,
На тих санах в синь незнану
Дитя Боже повезуть.»*

/І. Антонич/

Їдуть до бабуні на Свят-вечір. Ні, летять. Коні-змії рвуть залубні по замерзлій «цісарці», порскають весело, дзвінки співають срібlistими переками веселу колядку. Місяць «вівсяним колачем» лине по небі.

Свят-вечір. Світлиця вся освітлена, пахне сіном, ялівцем і воском. Довгий стіл, під «портом» сіно, на долівці сіно. Зїхалася вся велика родина. Тут і домашні: глухонімиий Тимко всміхається сьогодні щасливо, тут же і фірман, і пастух, і п'ятеро малих сиріт, яким маму забрала «гіспанка», а бабуня пригорнула бездомних. Найстарша з них Антошка в пишнім вишиванім горсеті і коралях. (Ах, мрія-мрій такий горсет та коралі! А все кажуть: «Ти ще замала!») Всі засідають. Тільки бабуня стоїть владно в головах – струнка, висока і такими, як у мами, синіми, тільки грізними очима, дивиться на всіх. Усі вмовкають. Бабуня христиться тричі і просить їх «пригощатися». Ох, яка мука, як довго треба сидіти, скільки страв! Нарешті, строкатий півень усміхається до дівчати з порожньої тарілки. Вона підносить її. На скатерті під тарілкою золотиться дукач! До намиста!

Діти кудкудакають у сіні під столом. Молодші брати кулаччять дівча, здирають з волосся синю стрічку. Мала, з плачем, опиняється на маминих грудях. М'яка рука пригладжує її волосся, м'який голос заспокоює:

– Цить, не плач! Підростеш – дістанеш горсет і намисто!

...Ніколи не діждалася корсетки зі золотом шитими колосками і маковим цвітом, ані намиста... Дукач-щастя покотився в темну щілину безвісти...

Її дорога бабуся лежить на зарослім бур'яном цвинтарі при спаленій церкві. Спорохнявів і звалився хрест. Її рід розбитий, зні-

вечений, розпорошений по всьому світі. Тільки Антошка-активістка згадала весь рід «порадіо», оскаржуючи багачів за кривди і знущання над убогими...

*«О, молодосте, ти одна
Незаплямована й хороша.»*

/І. Антонич/

А коли дівчаті з куцої кіски вирости коси й оповили її голівку, різдвяні святкування перенеслися на батьківщину тата, на золоте Поділля. Багате Поділля, а вони, зубожілі, в місті. Але молодість не знає вбогости. Вона ж саме багатство і невичерпаний скарб щастя. Кожне Різдво – одна велика радість, що розпалювала кров і ущедрювала серце. І сяюча ялинка, і все якийсь дарунок під нею.

(Мамо! Чи справді Янгол помагав тоді Тобі?)

І крутилася золота зоря, і ходили колядники, і лунав радісний сміх і спів, і все навкруги було самим добром. А батьківський дім давав тишу й безпеку.

Але прийшов час, коли дівчині з косою навкруги голови стало тісно в стінах того дому. Доля кличе її назустріч призначенню, нового роду і дружини...

*«Ліси, бори великі,
У пуцах тури, дики.
Над буйним бездорожжям
Хмільне лице Дажбоже.
І мов молитва у відчаї
Угору взноситься Почаїв.»*

/О. Лятуринська/

Волинь! Нові люди, інші звичаї, традиції. Вона самотня, нема близько синіх очей, не чути голосу «дивися вгору!»

Та Свят-вечір тут такий самий, як був удома: срібно-блакитне небо, земля скована морозом, зимна тиша, наповнена чарами ночі чудес...

*«Народилося дитячко,
Лада матір – Сонце батько.
Привітає кожна хата
Всім, чим красна і багата.
На столах кутя солодка,
І горіхи, й мед соковий.
В сніні дзвоник і стокротка,
Двері навстіж поготові.»*

/О. Лятуринська/

Через поля їдуть зі села сани. Над ними золота зізда. Зближаються, зоря крутиться, мерехтить. Вони вже біля ганку. Вже влився гурт засніжених чобіг і кожухів у світлицю.

*«Дозвольте заколядувати,
Цей дім звеселити,
Ірода засмутити.»*

Дозволяють, запрошують сердечно.

*«Добрий вечір тобі, пане господарю,
Радуйся!..»*

О, як радуються вони приходом колядників та поважних церковних братів! Радіє серце молодої господині, вщерть налите зовом крові, що зв'яже її назавжди з тією землею і з тими людьми. Родиться в ній якась нова сила, що допоможе їй уже в найближчий час з дитинкою на руках так, як стоїть тут тепер, вийти відважно на мандрівні дороги світу.

Проводить колядників. Довго, довго дивиться за зіздою, що виринає на пагорбках, а згодом меркне і зникає в долині... Того вечора проводить другі сани. Гуменний Семен з Ольгою їдуть «до своїх» з колядою. До Холонева. О, не знала вона тоді, що той, такий близький Холонів, – це український Вифлеєм! Що там у цей вечір дворічне карооке дитя теж гляділо на Вертеп.

Семене, може Яків був твій родич? Може й до його до хати ви пішли з колядою і Ольга принесла малому Валентинові малинове яблуко?

О! Чому не остерегли Якова, що Ірода уже гряде зі сходу і скоро почнеться різня невинних?.. Та ні. Не допомогло б остерігати. На чолі того дитяти вже було виписане призначення історії: ХРЕСНА ДОРОГА І БЕЗСМЕРТЯ!

...Наступне Різдво знову під дахом батьківського дому. Але не в блиску золотої зізди, а під гнітом кривавих п'ятикутних зірок. Свят-вечір – тихе єднання по хатах і Всенічна в заповненій мирянами церкві. І вона в тому молитовному натовпі. Побіч мати. Сині очі звернені вгору, благають у німій покорі пощади для свого роду.

*«З нами Бог! Разумійте язици!
І покоряйтеся!»*

Мати покоряється... Сльози спливають по її лиці, як гарячий віск по свічах, і падають на підніжок хреста. Тільки вона, дочка, стоїть німа, закам'яніла, заслухана в розспівану, розмолену церкву.

А коли над скривавленою землею червоні зізди замінив чорний, переламаний хрест, не змінилося нічого у відвічній різдвяній містерії... Сріблите небо, скрипучий мороз, земля засипана голубим снігом. Доріг

не видно на широких подільських просторах. Та коні знаходять шлях і несуть їх до батьківського дому так, як у дитинстві до бабуні... В'їжджають на вулиці міста. Сутеніє. Вже зда- леку бачать світла у вікнах батьківського дому... Вбігають по сходах до теплих кімнат. Пахне сіно, пахне ялинка так, як у дитинстві.

Та що це? Вертеп? Так вчасно?.. В кухні нужденні, сірі постаті з вистрашеними очима лакомо споживають паруючий борщ. Вертеп! Так, – правдивий, живий вертеп! Замість сяючої звізди жовті пов'язки на рукавах... Жах відбирає усім мову. В кам'яниці німці! Під скорченим від страху серцем дочки ворухнеться вже нове життя її другої дитини... Мама погідним голосом виправдує себе:

– Ішла, побачила, як замерзали, від- гортаючи сніг. Нині Свят-вечір. Треба ж голод- ного пригостити. Не бійся! З нами Бог!

Це був їхній останній Вертеп на рідній землі, останні колядники їхньої мами.

Вже скоро прийшов той найсумніший день, коли сині очі замкнулися навіки, коли назавжди замовк голос, що кликав дивитися вгору.

Всенічна. Таборова церква заповнена народом-вигнанцем. Уже вмовкли бомбовики на небі, вже зникли «чорні ворони», що схоплювали людей. Народ дякує, молиться, співає. Церква вся в радісних блисках свіч і в запахах ладану.

*«З нами Бог! Розумійте язиці!
І покоряйтеся!»*

Не може покоритися. У розпуці втікає з притвору і біжить по замерзлій, чужій землі, в якій назавжди спочила мати. Біжить до заси- паного снігом бараку... Дерев'яний барак, ди- мить каганець, сивіючий чоловік і три білі голівки на лежанках. Її Вертеп!!!

Розуміє і покоряється...

...А потім мандрівка в незнане. На дру- гу півкулю. Минають роки серед злиднів, тяж- кої праці та нестерпного, невгасаючого болю – туги за покинутим краєм. У метушні новіт- нього Вавилону різдвяні святкування заступає бездушна комерційна ілюмінація, гамір, крик розбавленого натовпу.

Тільки в тихій скитальській хаті прохо- дить урочисто все той самий, кожнорічний Свят-вечірний ритуал... Білий стіл, хоч із чу- жої землі – та до болю рідні – колоски пшени-

ці, сіно, кутя, просфора в руках батька... З роками розсувається стіл. Прибувають зяті, невістка, а потім з'являються ясні голівки внуків. Вже не коні, а сріблисті машини і сталевокриллі птахи несуть їх до Свят-вечір- нього стола. Спішать до того найсильнішого, найглибшого кровного і звичаєвого містич- ного об'єднання. Приходять і друзі. Ті, що розлучені зі своїми родинами, осамітнені. Дов- гі роки покуття стола почесно очолював хер- сонський бард «імператор залізних строф»¹. Не стало його. Прибула ще одна тарілка для тих, що ввійшли.

...Вривається чародійна стрічка споми- нів-переживань. Стмлени очі сивоволосої зупи- няються на покутті стола, на неторканім накритті. Ніхто не питав сьогодні, хто мав би там засісти. Навіть на все цікаві внуки. А коли піднесли традиційно келих за тих, що нині самітні, на вигнанні не споживають Святої вечері, очі внуків дивилися на покуття стола і в них уже було видно передчасну свідомість жахливої дійсності...

Гасне остання свіча. Темно... тиша...

Аж ось сивоволосій причувається м'я- кий голос: «Дивися вгору. На звізду.» Вона встає і рішуче розсуває завіси: над яскраво освітленим містом – темний кобальт неба, а на нім у зеніті одна ясна, велика, мерехтлива зоря.

Зоре! Чи світиш ти сьогодні над лем- ківським пустирем, над непокірною поділь- ською і волинською землею? Чи світиш у заграговані вікна Владімирської твердині?.. Зоре! Зупинися над нею! Затримай свій від- вічний хід! – Сьогодні ніч чудес! Запалай теплодайним сяйвом, сонцем розігрій вогкі мури, веселкою надії проясни стражденні очі!

Б'є дванадцять. В церквах співають «З нами Бог!»

О, Боже! Будь з ним!!!

*(Написано в Різдваню ніч 1975 року
по голодівці Валентина Мороза).*

Пояснення лемківських слів:

Цісарка – бита дорога, гостинець.

Порт – скатерть.

Гішпанка – епідемія інфлюенци.

Горсет – корсетка до лемківського строю.

¹ – Євген Маланюк, дисидент.

Зміст LXXII річника

90-ліття СУА.

Фотомонтаж про святкування 90-ліття СУА. 11:2, 3, 6.

Привітання до 90-ліття СУА. 11:7-12; 12:4, 12:5.

Лідія Слиз. Святкування 90-ліття Союзу Українок Америки в Нью Йорку. 11:16.

56-й Відділ СУА в Норт Порт, Флорида святкує 90-у річницю СУА. 11:26.

Вишивки. (Остання сторінка обкладинки).

Січень – червень. Взори для вишивання Ірини Сенік.

Липень-серпень. Взори жіночих сорочок на Закарпатті.

Вересень. Взори з жіночих сорочок Калущини.

Жовтень. Фрагменти низинних узорів Гуцульщини.

Листопад. Взори до вишивання Ірини Сенік.

Грудень. ?

Відділи СУА. Діяльність.

64-й Відділ СУА, Нью Йорк. 60-літній ювілей. Ярослава Геруляк. 1:23.

Трояндовий ювілей 129-го Відділу СУА ім. Єлизавети Гулевичівни, Детройт, МІ. Катерина Форощівська. 1:25.

Традиційна маскарада 85-го Відділу СУА, Чикаго. 1:27.

Історія 83-го Відділу СУА в Нью Йорку. Ірина Куровицька. 1:28.

50-й Відділ СУА Округа Детройт. Український Євромайдан. Революція Гідності. Календар 2015 р. 2:27.

Різдвяний вертеп 129-го Відділу СУА, Детройт. Катерина Форощівська. 2:28.

73-й Відділ СУА, Округа Нова Англія. Вітання з 90-річчям Юлії Бурій. Світлана Тимцьо. 2:32.

12-й Відділ СУА. Різдвяна зустріч 12-го Відділу СУА, Клівленд, Огайо. Ольга Дем'янчук. 3:25.

125-й Відділ СУА. Коляда 125-го Відділу СУА в Нью Йорку. Олена Немелівська. 3:27.

76-й Відділ СУА, Детройт. Різдвяна зустріч та діяльність. Катерина Ткачук. 3:28.

76-й Відділ СУА. Дитяча «Вишивана забава» в Детройті. К. Ткачук. 3:29.

129-й Відділ СУА, Детройт. Крути: незгасна пам'ять і урок сьогодні. Катерина Форощівська. 4:19.

30-й Відділ СУА. Родинне свято вишиванки. Ольга Шкафаровська-Рудик. 5:6.

29-й Відділ СУА ім. 500 героїнь Кінгфіру, Чикаго. Діяльність. Ірина С. Пискір-Біляк. 5:26.

64-Відділ СУА. Свячене у 64-му Відділі СУА. Нью Йорк. Леся Тополя. 6:24.

78-й Відділ СУА, Вашингтон. Діяльність Світлички. Марта Богачевська-Хомяк. 6:27.

137-й Відділ СУА. Свято краси новоствореного 137-го Відділу СУА, Кліфтон, Нью Джерзі. Орися Сорока. 6:29.

73-й Відділ СУА. Святкування Дня матері та батька 73-ім Відділом СУА, м. Бріджпорт, Округа Нова Англія. Світлана Тимцьо. 7-8:29.

83-й Відділ СУА, Нью Йорк. Зустріч друзів у 83-у Відділі СУА. Люба Шатанська. 7-8:31.

56-й Відділ СУА, Норт Порт, Флорида. Праця референтури суспільної опіки 56-го відділу СУА. Галя Лісничка. 7-8:32.

129-й Відділ СУА. Для батьків немає «чужих» і «своїх» дітей. Валентина Шайда. 9:29.

38-й Відділ СУА, Денвер, Колорадо. Плекаємо українську культуру. Олена Стельмах Морозевич. 10:21.

Золотий ювілей 90-го Відділу СУА ім. Олени Степанів, Філядельфія. Оксана Фаріон. 10:31, 11:21.

17-й Відділ СУА, Маямі, Флорида. Вшанували пам'ять довголітніх союзниць. Оксана П'ясецька. 10:32.

90-й Відділ СУА. Ювілейний бенкет 90-го Відділу СУА. 11:22.

124-й Відділ СУА. Фестиваль народної творчості на Флориді. Марійка Ворслі. 12:?

Відділи СУА. Загальні збори

12-й Відділ СУА, Округа Огайо. Надія Дейчаківська. 3:24.

83-й Відділ СУА, Округа Нью Йорк. Дарія Івасько. 4:25.

45-й Відділ СУА, Округа Детройт. Ніна Василькевич. 5:28.

64-й Відділ СУА, Округа Нью Йорк. Леся Тополя. 5:28.

97-й Відділ СУА ім.Марусі Бек, Баффало, Н.Й. Люба Процик. 6:28.

108-й Відділ СУА ім.Олени Лотоцької, Округа Нова Англія. Марійка Антонішин. 7-8:30.

Вісті Головної Управи СУА.

Голова СУА Маріянна Заяць. Ділимося вістками і думками. 1:2. 2:2. 3:2. 4:2. 5:2. 6:2. 7-8:2. 9:2. 10:2. 11:4. 12:2.

Новини суспільної опіки СУА. Зеня Кушпета. 1:11.

Підтримаймо програму СУА «Допомога жертвам Війни Гідності». Лідія Білоус 2:4

Подяки М. Заяць, Л. Білоус та Р. Мисило від голови НРЖУ Людмили Порохняк-Гановської. 4:5.

Подяки голові СУА Маріянні Заяць. 10:6.

Гумор. 1:21. 10:29.

Діяльність Округ СУА.

Засвічення Різдвяної ялинки в Окрузі СУА Нью-Йорк. Олена Немелівська. 1:22.
День союзнянки Округи СУА Нью-Джерсі. Оля Бас. 2:31.
Річний з'їзд Округи СУА Детройт. Ніна Василькевич. 4:26.
Свято героїнь в Нью-Йорку у світлі новітніх реалій. Олена Немелівська. 5:24.
З'їзд Округи СУА Нью-Йорк. Олена Немелівська. 6:23.
Округа СУА Огайо. «Поводир». Надія Дейчаківська. 9:27.

Дитячі сторінки.

Святослав Левицький. Казка про лісову війну. 1:34.
Софія Гамела. Присвячується Майдану. Ми – українці. 1:35.
Святослав Левицький. Дорога ведмедика Михайлика до мами. 2:34.
Святослав Левицький. Як кіт Воркіт щастя ловив. 3:34.
Святослав Левицький. Весняна казка. 4:34.
Святослав Левицький. Пригоди цапка Забіяки. 5:34.
Оленка Качеровська. Люблю. 5:35.
Анастасія Довга. Мов бджола. 5:35.
Анастасія Гурина. Квіти мамі. 5:35.
Святослав Левицький. Подорож Кукуріка у далекий вирій. 6:34.
Сергій Гордієнко. Тату рідний, мусиш знати... 6:35.
Святослав Левицький. Папуга Арко. 7-8:34.
Святослав Левицький. Цапок і вовк. Загадки. 9:34.
Святослав Левицький. Як дружба поборола страх. Осінні загадки. 10:34.
Святослав Левицький. Ласка і Мурка. Загадки. 11:34.
Святослав Левицький. Різдвяна елегія. 12:34.

Добродійство.

Суспільна опіка СУА. 2:21. 3:12. 7-8:27. 9:25.
Пресовий фонд СУА. 2:24. 5:20. 6:22. 7-8:24. 9:23. 12:28
Стипендійна акція СУА. 1:20. 2:20. 3:20. 4:28. 5:18. 6:20. 9:22. 10:26. 11:32. 12:27
Тривалий фонд жіночих студій. 2:21.
Український музей в Нью-Йорку. 1:21. 2:22. 3:15. 3:21. 4:32. 5: 21. 6:21. 7-8:22. 9:24. 10:28. 11:30. 12:29
Фонд «Допомога жертвам Війни Гідності» 3:18. 4:6. 4:30. 5:20. 6:3. 7-8:24. 9:26. 10:27. 12:18

Допомога жертвам Війни Гідності.

Марія Фуртак. Мої враження від поїздки у військовий шпиталі м. Харкова. 7-8:4.

Літні християнські табори «Дорога до Бога» для родин вояків АТО. 9:6.
Допомога від СУА дійшла до шпиталів Дніпропетровська. Лідія Полешко. 9:8.
Програма СУА «Допомога жертвам Війни Гідності» в дії. Марія Фуртак. 10:7.

Жіночі портрети української історії.

Катерина Зарицька. *Лідія Купчик*. 2:10.
Надія Савченко – Героїня України. *Віра Боднарук*. 4:23.
Наталія Кобринська. Її кликав дух часу. *Лариса Дармохвал*. 7-8:5.
Катря Гриневичева. *Лідія Купчик*. 12:8.

Зміст LXXII річника 12:22

Інтерв'ю.

Святослава Гой Стром. Репортер запитую: «Де застала вас звістка про кінець війни?» 5:7.

Мистецтво, етнографія.

Малюнок, нарисований Надією Савченко під час судового засідання 10 лютого 2015 р. 3:6.
Виставка «Українська діаспора: художниці, 1908-2015». *Адріана Кочман*. 11:18,31.
Лавреати Фонду ім. Ковалевих. 11:19.

Нам пишуть.

Надія Савченко. Вітаю всіх з Новим роком! 1:5.
Надія Троян. Шановна пані Редакторко! 3:9.
Лідія Епіфанова. Добрий день, Лідіє! 3:12.
Листи з Луганська. 6:19.
Надія Стаднійчук. Добрий день, шановна редакціє. 10: 8.

Наше харчування. 2:36. 7-8:36. 12:36

Некрологи.

Дарія Костів. *Прощальне слово Лідії Слиж*. 1:19.
Наталія Коваль. *Лариса Зелик*. 2:25.
У світлу пам'ять Зеновії Бровинської. *Ася Гумецька*. 2:26.
Ірена Гомотюк-Зелик. *Роксоляна Гарасимович*. 6:32.
Анна Пищимуха. *Святослава Гой Стром*. 6:33.
Марія Корчева. *Олеся Цап*. 9:36.
Надія Заліпська. *Ярослав Заліпський*. 9:36.
Ірина Ракуш. *Люся Венгловська*. 10:30.
Ева Зеленко. *Рута Галібей*. 11:36.
Марія Чижик. *Рута Галібей*. 11:36.
Ольга Гаєцька. *Марта Данилюк*. 12:32
Тамара Тимцюрак. *Марія Щербюк*. 12:32

Новини Лекторію СУА з жіночих студій в УКУ.

Галина Теслюк. Траєкторії розвитку Лекторію СУА з жіночих студій в Україні на найближчі роки. 7-8:13.

Галина Теслюк. Новини Лекторію СУА з жіночих студій в УКУ. 10:8.

Нові книжки. Рецензії.

Лідія Слиж. *Лідія Купчик*. Жити за Шевченком зможемо. 2:8.

Лідія Слиж. *Олександр Кривоший*. Жінки в історії козацького Запоріжжя. 10:25.

Обкладинки.

Віра Гайдош. *Церква св. Івана Хрестителя в Гантері*. 1.

Надія Савченко. *Фотографія*. 2.

Марія Шуст. *Мушля*. 3.

Ірена Гомотюк Зелик. *Розцвіла яблуня*. 4.

Ніна С. Климовська. *Ірис*. 5.

Олександра Екстер. *Ромео і Джульєтта*. 6.

Тамара Скрипка. *Біла прелюдія*. 7-8.

Ілона Сочинська. *Ріг достатку*. 9.

Хорунжа Олена Степанів. *Фотографія*. 10.

Зоряна Гафткович. *Емблема 90-ліття СУА*. 11.

Ярослава Сурмач-Мілс. *Колядники*. 12

Поезія.

Леся Українка. Сторононько рідна! Коханий мій краю! 2:26.

Леся Українка. «Всі наші сльози тугою палкою...». 2:32.

Тарас Шевченко. Отак подивився здаля на москаля... 3:11.

Розалія Тарнавська. Дзвонарі. 4:36.

Розалія Тарнавська. Нависла хмарою війна. 5:19.

Марійка Підгірянкa. Таткові. 6:35.

Ольга Кобець. Батько. 6:35.

Василь Симоненко. Де зараз ви, кати мого народу?. 9:26.

Ліна Костенко. Крила. 10:27.

Розвідки. Публікації.

Іванна Корнецька. Незабутнє Різдво 70-их років ХХ століття. 1:8.

Оля. Дорогій Мамі... 1:16.

Анна Кравчук. Вшановуємо життєву дорогу св.п. Іліси – Алли Дебелюк. 1:18.

Історія однієї фотографії. 2:9, 4:18

Львів'янка Лідія. Лист на фронт. 2:9.

Ольга Станасюк. Мілена Рудницька про Голодомор. 2:12. 8.

Віра Боднарук. Храмове свято в осередку св. Андрія, Норд Порт, ФЛ. 2:29.

Наталія Осипчук. Тарас Шевченко. Велич пророка. 3:7.

Лідія Слиж. Михайло Вербицький. 3:10.

Наталка Марущак. Подорож на Україну. 3:16.

Наталка Соневицька. Щоденник учасниці сесії комісії ООН зі становища жінок. 4:11.

Олександра Юзенів. Мої спомини про закінчення Другої світової війни. 5:4.

Віра Галицька. Сила молитви матері. 5:9.

Оксана Роздольська. В ім'я майбутнього України. 5:12.

Лідія Купчик. Обов'язок пам'яті про невинноубитих. 6:5є

Лариса Дармохвал. Мій спомин про батька. 6:8.

Людмила Новоринська. Пам'яті батька... образок «Слід Людини». 6:10.

Лідія Купчик. Митрополит Андрей Шептицький післаний нам Богом. 78:9.

Аскольд Лозинський. Англіки з Коломиї та їх нащадки. 7-8:21.

Оксана Фаріон. Прострілений шолом. 9:10.

Оксана Юзенів. 70-ліття таборів Ді-Пі. 9:18.

Оксана Юзенів. Перші роки в Нью Йорку. 9:20.

Орися Сорока. Враження від України. 10:9, 11:28.

Вертеп. Різдвяна ніч – Свята ніч. 12:19

Щедрик. 12:31

Сторінка для батьків.

Святослава Гой Стром. Національне виховання в сім'ї. 1:32.

Святослава Гой Стром. «Ну що б, здавалося, слова...». 3:23.

Святослава Гой Стром. Висока місія матері. 5:22.

Лідія Слиж. Щиро вітаємо всіх татусів і дідусів з Днем Батька. 6:7.

Святослава Гой Стром. Людина починається з наймення. 7-8:20.

Сторінка головного редактора

Січень. «Нам пора для України жить!». 1:1.

Лютий. «Я – патріот, мамо!». 2:1.

Березень. Березень – місяць жінки в історії. 3:1.

Квітень. «З журбою радість обнялася». 4:1.

Травень. 70-ліття Дня пам'яті і скорботи. 5:1.

Червень. День Конституції України. 6:1.

Липень-серпень. День державного прапора України. 7-8:1.

Вересень. Освіта та духовність – наша сутність. 9:1.

Жовтень. День добра й пошани людей старшого покоління. 10:1.

Листопад. 90-ліття Союзу Українок Америки. 11:1.

Грудень. Пам'ять... 12:1

Творчість наших читачів.

Катерина Родрігез. Єднаймося, браття. 9:9.

Любомира Гайовська-Бойко. Наш лелека. 10:23.

Ірина Легун. Вибір – жити. 10:24.

Перепрошуємо! В листопадовому числі «Нашого Життя» не подано прізвища авторів дописів: на ст. 26 – Роксоляна Яримович; на ст.36 – Рута Галібей.

Subject Index to Volume LXXII – 2015

Art

- Journeys in Abstract Art: An Interview with Pat Zalisko (O. Wallo) 2:5-7
Maidan. Ukraine. Road to Freedom (O. Krupa Grif-fies) 4:7
Our Cover Artist 1:17, 3:14, 4:10, 5:8, 6:4, 7/8:12, 9:21, 12:12
Speech by Adrienne Kochman at the Opening of the Exhibit *The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015* at the Ukrainian Museum in New York (A. Kochman) 11:20

Film

- Euromaidan and the War through a Film Lens: In-terview with Filmmaker Lesya Kalynska (O. Wallo) 6:16-19
The Story of Pastor Crocodile Gennadiy and Ukraine's Abandoned, Victimized Children (J. Myer Valenti) 6:14
Ukraine at Sundance Film Festival 2015: Three Im-ages of Deepening Trauma (J. Myer Valenti) 4:16-18

Health

- Alzheimer's Disease (I. Magun, MD, FACP) 4:33
As the Year Is Winding Down (I. Magun) 12:30
Are You at Risk for an Ulcer? (I. Magun) 1:33
Everyday Cancer Myths (M. Magun) 5:32
Getting Away from It All (I. Magun) 7/8:33
Hair Facts Everyone Should Know (I. Magun) 3:32-33
A Mediterranean Diet Refresher (I. Magun) 5:33
A Refresher on Management of Skin Injuries (I. Ma-gun) 11:33
That Dreaded Test—The Colonoscopy (I. Magun) 10:33
Unconventional Methods to Deal with Physical and Emotional Stress (I. Magun) 6:36
When to Apply or Defy Your Cosmetics (M. Magun) 3:33
Why Can't I Sleep? (M. Magun) 9:33
Winterizing Your Body (I. Magun) 2:33

History

- Honoring Ukrainian American Veterans: A History and an Invitation (A. Krawczuk) 9:11-12
Reporter Asks: "Where Did You Hear about the End of the War?" (S. Goy-Strom and O. Wallo) 5:8
The 70th Anniversary of DP Camps (O. Juzeniw) 10:16-17

The History behind One Photograph

- My Friend Theresa Solowij Caryk (N. Zabriskie Hea-ton) 10:18
From the Early Days of the UNWLA (O. Wallo) 12:15

Holiday Traditions

- "Shchedryk"—An Epiphany Carol Known by the En-tire World (Trans. U. Zynych) 12:31

In Memoriam

- Helen Brudny Melinyshyn (L. Nowak) 4:36
Livonia Symphony to Pay Tribute to Olga Solovey (J. Stoiko) 5:32
Miroslava Tershakovec (P. Krysa) 10:30
Nadia Vynych: Overcoming a Hard Start in Life 3:22
Nell Sosnowsky (J. Stoiko) 4:36

Literature

- From Earth to Orion. An Easter Story (L. Yanovska, Trans. R. Franko, Ed. S. Morris) 5:16-17
Launch of a New Book on Women's Lives in Ukraine (M. Burachok) 10:5
A Letter to His Wife from a Soldier Sentenced to Death (O. Kobylanska, Trans. R. Franko, Ed. S. Morris) 2:16-19
Little-Known Writer Lyubov Yanovska (O. Wallo) 5:15
The Tempest (N. Kobrynska, Trans. R. Franko, Ed. S. Morris) 7/8:18-19, 23
Two Passions of Nataliya Kobrynska (O. Wallo) 7/8:18
War in the Prose of Olha Kobylanska (O. Wallo) 2:16

Miscellaneous

- The Basic Law of Ukraine: Strengths & Weaknesses (B. Futey) 9:16-17
Before You Were Here (A. Rudyk-Odomirok) 1:15-16
A First for Branches-at-Large: Presidents Connect via Teleconference (O. Zynych) 1:12
Letters to the Editor 11:27
Safeguarding UNWLA's Tax-Exempt Status—Frequently Asked Questions 6:12-13
Western-Educated Ukrainians Seeking to Transform Government from Key Posts (Y. Romanyshyn) 10:19-20

Nadiya Savchenko

- Meeting with Lt. Nadiya Savchenko's Attorneys at the Ukrainian Museum in New York (U. Zynych) 1:4
Nadiya Savchenko Brochure 3:4-5
A Speech Delivered by UNWLA President Marianna Zajac at the New York City Rally Protesting the Illegal Imprisonment of Nadiya Savchenko and Other Ukrainian Prisoners (M. Zajac) 9:14-15

News from UCU

- A Seminar on Avoiding Burnout Takes Place at UCU 2:19

Outstanding Women

- An Award for Extraordinary Service to the Commu-nity: Interview with Natalia Sonevytsky (O. Wallo) 5:14-15
Katria Hrynevych's Magnificent Example (L. Kup-chyk, Trans. U. Zynych) 12:10-12

Stephanie Sydoriak of the UNWLA Gives a Keynote at a Naturalization Ceremony 10:15

Recipes 1:36, 3:36, 5:36

Remembering Holodomor

An Award for Larysa Kurylas, Architect of the Holodomor Memorial in Washington, D.C. 12:7

Memorial Service for Holodomor Victims in North Port, Florida (V. Bodnaruk) 1:17

Subject Index to Volume LXXII - 2015 12:25-26

The 90th Anniversary of the UNWLA

Speech at the Banquet on the Occasion of the UNWLA's 90th Anniversary (M. Zajac) 11:13-14

UNWLA Aid to the Wounded Soldiers

First to Respond in San Antonio, Texas (I. Olesnycky) 9:4-5

Thank You Letter from Kresge Eye Institute 6:6

UNWLA Branch and Region News

Branch 17 in Miami, Florida, Is Alive and Well! (H. Maksymowich) 7/8:28-29

Branch 95 Participates in a Multicultural Block Party (M. Szczawinsky Crans) 3:26-27

Branch 118 Celebrates the UNWLA's 90th Anniversary (M. Noukas) 12:16-17

Chornobyl Exhibit at Earth Day in Florida by UNWLA Branch 56 (V. Bodnaruk) 6:28

Euromaidan: Ukraine's Revolution of Dignity 2015 Calendar (Br. 50) 2:27

Greetings from Paradise—Naples, Florida, Branch 136 (V. Dimitri) 6:26-27

Joyous Easter Baskets from Branch 124 (O. Movchan-Novak) 5:31

New Jersey Regional Council's Mission Accomplished (I. Olesnycky) 7/8:26-27

News from UNWLA Branch 3 in Phoenix, AZ (K. Efimenko) 4:21-22

One-Day Hunger Strike by Branch 125 of New York City (M. Andriyovych) 4:27

Philadelphia Regional Council Reviews Highlights and Elects New Officers at General Meeting (P. Sawchak) 7/8:25-26

Repeat Performance by Branch 95 (M. Szczawinsky Crans) 9:32-33

Save the Date from the Philadelphia Regional Council (P. Sawchak) 9:28

Ukrainian Children's Day by Branch 95 of the Mid-Hudson Region, NY (M. Szczawinsky Crans) 9:30-32

UNWLA Branch 98 Co-Sponsors Informational Presentation on Ukraine (I. Krawczuk) 11:26-27

UNWLA Branch 124 of St. Petersburg, Florida, Holds a *Pysanky*-Making Workshop (V. Swade) 5:31

Vyshyvani Vechornytsi by Branch 56 of North Port, FL (Y. Litosch) 4:24

UNWLA President's Message (M. Zajac)

Sharing Thoughts, News and Views 1:13-14, 2:14-15, 3:13-14, 4:13-15, 5:13, 6:15-16, 7/8:16-17, 9:13-14, 10:13-14, 12:13-14

Euromaidan and War in Ukraine

About a Woman Volunteer in the Right Sector (O. Bilozerska, Trans. U. Zynych) 9:5

Pray for Peace in Ukraine (D. Derhak) 10:4-5

The Ukraine Conflict and Wartime Gender-Based Violence: A UNWLA/WFUWO Forum (Dr. M. Kichorowska Kebalo) 1:7

The UNWLA Hosts a Forum on Ukrainian Women in Times of War (M. Burachok) 1:6

Welcome to New Members 5:3, 6:5, 7/8:12, 9:12

Закінчення зі стор. 9

І тепер, з відстані часу, можна стверджувати, що це їй вдавалось. В тому, що не вдалося ніяким ворогам зламати сили духу нашого народу, пригасити його волелюбності, є значна лепта діяльності й життя Катрі Гриневичевої.

Самій же письменниці доля залишала все менше радощів. Сподіване визволення Західної України після воз'єднання українських земель перетворилось у страшні репресії, що настали буквально відразу після приходу Радянської Армії. Налякана попередніми діями сталінізму, вона не залишилась у визволеному від фашистів Львові і потягнулась із ключем подібних до неї емігрантів на чужину.

Катря Гриневичева померла 25 грудня 1947 р. в містечку Берхтесгаден в Австрії.

Багато моральних і матеріальних труднощів випало на долю цієї української жінки, та вона достойно несла свій хрест, турбуючись лише про те, як прислужитися рідному народу. «Чи будуть мені прощені мої гріхи і чи я спокутувала їх?» Це її слова, сказані на чужині незадовго до смерті. Це її найбільше хвилювало. Бо гріхами вважала тих 18 літ, прожитих у відчуженні від рідного народу. (Хоч у цьому не було її вини.) Все подальше життя Катрі Гриневичевої – яскравий приклад великої любові до України і жертвовного служіння їй. Така велична покута!

*Лідія Купчик,
голова Львівської міської організації
Всеукраїнської Ліги Українських Жінок,
член Національної Спілки журналістів України.*

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Родився!

**Шановні та Дорогі опікуни стипендіатів СУА та жертводавці!
Прийміть від нас щирі вітання з Різдвом Христовим та
Новим 2016 Роком!**

**Нехай Малий Ісусик винагородить Вас благодаттю за добро,
яке Ви чините молодим людям!
Славимо Його!**

Членки Комісії Стипендій СУА на чолі з головою СУА Маріянною Заяць:
Марія Полянська, референтка стипендій СУА, Анна Кравчук, М. Оріся Яцусь, Люба Більовщук,
д-р Дарія Новаківська Лисий та волонтери з 98-го Відділу СУА Надія Яворів і Вікторія Міщенко.

Dear Sponsors and Benefactors!

**On behalf of all the members of the UNWLA Scholarship Program Standing
Committee thank you for your continuous support and sponsorship
of students under our care.**

Wishing you a Blessed and Merry Christmas and Happy 2016 Year!

Стипендійне бюро СУА повідомляє, що одержано багато нових прохань-аплікацій від Союзу Українок України. Звертаємося до людей доброї волі заопікуватися осиротілою та потребуючою молодією людиною! Під опікою Стипендійної Акції СУА є понад 500 учнів та студентів в Україні, які навчаються і прагнуть досягнути освіти. Серед них є також діти, батьки яких були волонтерами АТО, які загинули, боронивши свою Батьківщину.

За інформаціями слід звертатися до Стипендійного бюро: тел. 732-441-9530 (будь ласка, залишіть записку) або на е-пошту nazustrich@verizon.net

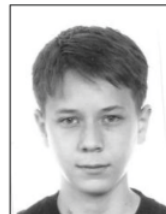
**Допоможіть нам їм допомогти!
Чи може бути кращий дарунок
у цей всьоточний час?**

7-клясник

3-тя кляса

8-клясник

студент
технікуму

Ці апліканти чекають своїх опікунів. Їхні батьки загинули на війні в Україні.

**Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530,
будь ласка залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net**

В ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на могилу св.п. **Ярослава Черника** пересилаю 50 дол. на стипендії сиротам в Україні. Мої найщиріші співчуття пані Лідії з родинною.
Марія Кондрат.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ренати Городиської** складаю 150 дол. на стипендії в Україні. Тета Ірена Михайлюк та племінниці Олеся Марріс й Ліда Сухи з родиннами Рочестер, Н.Й.

Вшановуючи пам'ять сл.п. **Таїсси Децик Мелешко (з роду Осінських)**, довголітньої вільної членки СУА, як додаток до тривалого Меморіального фонду імені Почесної членки СУА, бл.п. Наталії Осінської Чапленко (при Стипендійній Акції СУА) зложили:

1,000 дол. – in memory of **Taissa Decyk Meleshko.** Drs. Viktor and Betsy Decyk, Culver City, CA.

250 дол. – в пам'ять дорогої **Таїсси Децик Мелешко**. Складаю щирі співчуття її родині.

Орися Стефанів, Вільямсбург, ВА.

100.00 – In memory of my mother, **Taissa Decyk Meleshko**. Roman Zorian Decyk, Апорка, FL.

100.00 – In lieu of flowers and in memory of **Taissa Meleshko**, through UNWLA Branch 98. With our Deepest Sympathy to the whole family.

The Oberleitners, Chanhasson, MN.

50.00 – In loving memory of **Taissa Meleshko** of Апорка, Florida.

Taras and Chrystyna Rudnitsky, Longwood, FL.

50.00 – May **Taissa Meleshko's** memory be eternal.

Muriel Cawthorn, Rehoboth, MA.

50.00 – In memory of **Taissa Decyk Meleshko**.

Therese Burke, Chelphacket, RI.

10.00 – In memory of **Taissa Meleshko**. God Bless!

Rt. Rev. George Appleyard, Clintonville, LPA.

Замість квітів на могилу бл.п. **Таїсси Мелешко** складаю 100 дол. на навчання сиріт в Україні,

через 83-ий Відділ СУА. Сестрі Ані Кравчук з родиною пересилаю щирі співчуття.

Ліда Черник, Почесна членка СУА.

В пам'ять бл.п. **Таїсси Мелешко** та з висловами глибокого співчуття пані Ані Кравчук з родиною залучуємо 50 дол. через 83-ий Відділ СУА.

Почесна членка СУА Анна Рак

з мужем Володимиром Рак.

В пам'ять бл.п. **Таїсси Децик Мелешко** залучую 50 дол. Сестрам Анні Кравчук та Марії Полянській мої щирі співчуття.

Ольга Тритяк, Почесна членка СУА,

членка 86-го Відділу СУА.

ПОЖЕРТВИ

від 6 ЖОВТНЯ до 31 ЖОВТНЯ 2015 р.

500 дол. – Наталія Кравчук (28),

330 дол. – 62-ий Відділ СУА,

220 дол. – Володимира Васічко (86),

110 дол. – Надія Троян (108),

75 дол. – Viktoria Hyer (98),

21 дол. – Рената Бігун (28).

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund **OUR LIFE**

\$200 2014 Seniors Conference at Soyuzivka

\$100 In memory of **Theodozia Kushnir**

Mary Tomorug

\$100 In memory of **Olha Hayetska**

Branch 83 in New York City

100 З нагоди 90-ліття СУА.

Надія Бігун

50 дол. Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Юрія Українського**, мужа нашої членки Марії Української.

86-ий Відділ СУА в Ньюарку, Н.Дж.

50 дол. В пам'ять нашої почесної членки й довголітньої голови, **Оксани Вандужури**.

29-ий Відділ СУА в Чикаго

50 дол. В пам'ять моєї Мами, Орисі Гарасовської.

Марта Гарасовська

\$55 Vera Levytska; Maria Baczynsky

\$50 Martha Voyevodka

50 дол. В пам'ять бл.п. **Евгена Федака**

Звенислава Лебедович

In memory of **Mary Dutkewych**

\$50 Vera Andrushkiw

\$25 Roma Dyhdalo

\$25 Dr. Mary Dycio

\$20 Luba Pawlyk;

\$10 Olha Kowal, Vera Obuszcak

\$5 Bohdan Duchnycz; Dr. N. Terebus Kmeta

ЖОВТЕНЬ 2015

ТРИВАЛИЙ ФОНД

В пам'ять бл. п. Теодора і Анни Байко та Марії і Миколи Стисловичів складаю **1,000 дол.** на меморіальний фонд ім. Теодора і Анни Байко та Миколи і Марії Стисловичів.

Оксана Байко

To the **Drs. Dmytro & Maria Jarosewycz and Olha Jarosewycz Memorial Fund**, I am donating \$1,500.

Peter J. Jarosewycz

ДАТКИ на виставку "Зеновій Ониськевич – шістдесят років в мистецтві. Ретроспектива"

1,000 дол. – Александер Саміленко

ДАТКИ на виставку "Українська діаспора: художниці, 1908- 2015"

1,000 дол. – Мирон і Маріянна Заяць

500 дол. – Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович

ДАТКИ на УМ

1,000 дол. – Богданна Чума

750 дол. – Titus and Sofia Hewryk towards the Collection Acquisitions Fund

700 дол. – Anonymous (AWR)

375 дол. – д-р Юрій і Таня Кузич

300 дол. – Exxon Mobil Foundation matching Daria Lissy

250 дол. – Надія Мацік

по 200 дол. – Ярослав і Галя Оберішин, Carl & Carol Briseno

по 100 дол. – Марія Л. Безрушко, Анна Серант, Maria Besoushko

по 60 дол. – Бернард і Анна Кравчук, Мотрія Кузич, д-р Лео і д-р Арета Добрянські

по 50 дол. – Ганя Кріль, Віра Андрушків, Ірена Плис, Іван і Христина Плюта

по 30 дол. – Татіяна Загалак, Оксана Ренолдс

по 25 дол. – Anya Allara, Eleanor Valentine, Марія Василів, Мирон і Марія Кукуруза

по 20 дол. – Anonymous, Лідія Завадович, Yaroslav & Larisa Shcheglov

14 дол. – Андрій Хоменко

по 10 дол. – Волтер Чепіжак, Олена Папіж

5 дол. – Anna Zylak Cirelli.

3 НАГОДИ 50-ліття весілля Петра і Оксани П'ясецьких складаємо:

250 дол. – Алекс Л. і Лідія П'ясецькі;

по 100 дол. – Dr. Ghassan & Kristina Inya Chehade, Тарас С. Ференцевич, Андрій і Олександра Лопатинські;

по 50 дол. – Дем'ян О. і Рената Е. Гандзій, Христина Бонакорса

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять бл. п. **Мирона Чолгана** родина і приятелі склали пожертви:

1,000 дол. – дружина Люба Чолган;

250 дол. – Ігор і Марта Восвідка;

по 200 дол. – проф. Тарас і Ольга Гунчак, Христина і Ярема Раковські;

по 100 дол. – проф. Роман і проф. Зірка Воронки, Марія Бакалець, Мирон і Ольга Гнатейко, Ірина Л. Хухра, Рома Лонг і Андрій Стецьків;

по 50 дол. – Стефанія Тисовська, Юрій і Звен Яцикевич, Надія і Рената Бігун

В пам'ять бл. п. **Марії Мартинюк** родина і приятелі склали:

200 дол. – Ляриса Мартинюк;

по 100 дол. – Мирослав і Зеновія Кулинич, Каміля Гук, Лідія Селуч;

50 дол. – Марія Бакалець, Марія І. Котлярчук;

20 дол. – Гедвіга Дятченко

В пам'ять **бл. п. Людвигу Баха** складаємо 100 дол. Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович

В пам'ять **бл. п. Богдана Михайліва** складаю 50 дол. через 86 Відділ США. Люба Гуралечко

В пам'ять **бл. п. Ярослава Черника** складаю 100 дол. Ольга Гной

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

AS THE YEAR IS WINDING DOWN

by Ihor Magun, MD, FACP

As another year comes to an end, we wonder how it all could have passed so quickly. The holidays are again upon us, and as usual, our minds seem to turn increasingly to what we have accomplished in the preceding months as well as to our plans for the coming year. Because it is December, rather than focusing on a single topic, I would like to share with you a number of ideas and recommendations that are medically educational, motivational, and seasonally appropriate to help you make it through this final month and prepare for the year ahead.

MEDICALLY EDUCATIONAL

In the northern regions of the country, the onset of winter brings dryness to our skin. The cold, coupled with frequent washing, makes hands the most vulnerable skin part to dryness. Despite all the proper precautions to keep your hands moist, you may need to take additional measures. Apply a better quality moisturizing lotion (a good investment for your health—Amlactin is one suggestion) and purchase white cotton gloves (available at a pharmacy cosmetics department). At bedtime, apply the lotion in slightly greater quantities, and then put the gloves on for the night. Remove them in the morning. Your hands will thank you, and you will notice the difference very quickly. You may also welcome all the nice compliments on your smooth hands.

Be vigilant of low-fat or fat-free food, especially during the holidays. We tend to be more liberal with our portions because reduced-fat or nonfat food is lower in calories than full-fat food. However, “fat-free” or “low-fat” does not mean the *absence* of calories, which in excess can lead to weight gain as well. If you do go with fat-free foods, choose crispy raw vegetables for snacks. Not only will they satisfy your hunger, but they are also fiber-filled and vitamin-rich. Carry healthy snacks to work, or keep them around at home. Reach for them when your willpower is at its lowest. Be careful with so-called “healthy nutrition” or granola bars which sound healthy, but in reality can be filled with sugars, corn syrup, and fat. Always read labels and choose food items

wisely.

Lastly, do not underestimate the power of a good night’s sleep, which will improve your memory, mood, health, and cognition, and better prepare you for anything that comes your way during the day.

MOTIVATIONAL

Everyone does better when they set goals because goals provide that proverbial “carrot on a stick.” The problem is that people often set unrealistic goals and then end up stressed when it looks like these plans will fall through. The key to success is to establish realistic goals. Two examples are a weight loss of maybe five pounds over a four-week period or allotting thirty minutes four times a week to an exercise routine. Once the goal is reached, you will feel a sense of accomplishment, which in turn will lead to setting and achieving more ambitious goals.

Another way of helping oneself to complete tasks is to write down everything that you need to accomplish. First, tackle the difficult task which you may be tempted to put off. It will make you feel better and the other tasks on your list will seem to be simple and easily done in comparison.

SEASONAL

Life is hectic enough, and when all the seasonal responsibilities seem overwhelming, remember to prioritize your time and simplify. Technology is helpful in this regard since many tasks can be accomplished from your home computer or on your cell phone.

The holiday season is always so wonderful: utilize it to your advantage by allocating your time precisely and to the aspects of life that really matter. There is no need to go overboard with gifts or food. Simplify your lists and make time to spend with your friends and family. Be sure to include individuals who do not need gifts or food but just a simple telephone call or a visit. Such actions will make you feel the joy of the season.

I hope that all your wishes and holiday plans come to fruition.

I wish you all a most joyous Christmas season filled with health, humor, and happy moments. I look forward to providing you with information on exciting new medical developments in the coming months to help you be your best. Best wishes!

“ЩЕДРИК” – ШЕДРІВКА, ЯКУ ЗНАЄ УВЕСЬ СВІТ

Ця мелодія – не лише найвідоміша українська мелодія у світі, але, напевно, й найстаріша у світі мелодія з популярних на сьогоднішній день, оскільки народилась ще в дохристиянські часи. І оспівується в ній прихід нового, щедрого року.

“Щедрик” став популярним завдяки відомому українському композиторові Миколі Леонтовичу. Ця композиція – обробка давньої української новорічної щедрівки – на сьогоднішній день найвідоміша новорічна пісня в усьому світі в перекладі на англійську мову, що має назву “Колядка дзвонів” (“Carol of the Bells”).

Перша редакція “Щедрика” була написана до 1901-1902 рр., друга редакція – в 1906-1908 рр., третя – 1914 р., четверта – 1916, і нарешті, п’ята – 1919 року.

Уперше “Щедрик” був виконаний хором Київського Університету у 1916 р. в Києві, а 5 жовтня 1921 р. “Щедрик” був вперше презентований на концерті в Карнегі Голл в Нью Йорку.

У 1936 році Пітер Вільховський (також родом з України), який працював для радіо NBC, пише англійську версію слів до “Щедрика” – “Carol of the Bells”. Згодом пісня зазвучала у популярних кінофільмах “Гаррі Поттер”, “Сам вдома” та мультиплікаційному серіалі “Південний парк”.

Оригінальні інтерпретації твору робили відомі рок-гурти “Barenaked Ladies” та “Savatage”, а переробка пісні у стилі “техно-данс” від DJ Demonix наразі стала культовою класикою електронного андеграунду. Це дуже популярний мотив і для реклами. Ну і жоден хор не може оминати цієї пісні – вона є в переліку обов’язкових. “Carol of the Bells” має безліч обробок – від класики до року, репу, рейву та диско варіантів. Шукайте на You Tube – і буде вам щастя.

Джерело: www.aratta-ukraine.com

“SHCHEDRYK” – AN EPIPHANY CAROL KNOWN BY THE ENTIRE WORLD

This melody is not only the best known Ukrainian melody in the world, but also most likely the oldest of all popular tunes played today, since it dates back to pre-Christian times. In this “carol” the coming of the new, generous year is extolled.

Shchedryk, the Epiphany carol, became popular thanks to the well-known Ukrainian composer, Mykola Leontovych. This composition—an updated version of an ancient Ukrainian New Year’s song—is at present the best known New Year’s song in the world. In English it is known as “The Carol of the Bells.”

The first version of *Shchedryk* was written before 1901-1902, the second one between 1906 and 1908, the third one in 1914, the fourth in 1916, and the final one, the fifth, in 1919. Initially *Shchedryk* was performed in 1916 in Kyiv by the choir of Kyiv University, and on October 5,

1921, it was performed in a concert at Carnegie Hall in New York.

In 1936 Peter Wilhousky (also of Ukrainian lineage), who worked for Radio NBC, wrote the English version text, “The Carol of the Bells.” In time this song was heard in popular movies such as *Harry Potter*, *Home Alone*, and the animated series *South Park*.

Rock groups such as “Barenaked Ladies” and “Savatage” developed their interpretations of this tune, while the revision into the “techno-dance” style by DJ Demonix has become a cult classic of the electronic underground. Frequently this tune is also used in commercials. Finally, many a choir includes this song in its repertoire.

It is evident that “Carol of the Bells” has innumerable versions and revisions, including classical, rock, rap, rave, and disco music adaptations. Feel free to search for *Shchedryk* on YouTube—you will be pleasantly surprised.

English translation by Ulana Zynych

ТАМАРА ТИМЦЮРАК

В час, коли природа, земля насичена теплом, заснула в Бозі 8 липня 2015 року довголітня голова 74-го Відділу СУА, наша посестра д-р Тамара Тимцюрак.

Народилася 30 червня 1924 року в Польщі. Тато Тамари, Василь Чабанівський був з українського роду. Брав участь у війні за Незалежну Україну в 1918 році, де і зустрів Гелену. Мама, Гелена Бентковська, виростала в Ташкенті, в Узбекистані, батько якої був поляком, мама грузинкою. Бл.п. Тамара Тимцюрак завжди була горда з того, що її батьки з великою пошаною та повагою підтримували етнічні та релігійні заходи.

В 1950 році родина переїжджає до Сполучених Штатів Америки. Тамара ще в Польщі отримала диплом дентиста в Ludwig Maximilian University. З переїздом до США Тамара продовжує навчання в Loyola University Chicago.

Знайомиться з Богданом, братом своєї шкільної подруги Дарії. Тамара виходить заміж за Богдана Тимцюрака, а пізніше виховують сина Ярослава.

Служила в американському війську, як зубний лікар, працює в різних дентистичних лабораторіях.

Д-р Тамара Тимцюрак заснувала своє бюро у Woodridge, IL під назвою "Сімейний дентист". Там працювала довгі роки аж до виходу на пенсію. Професію зубного лікаря дуже любила і віддавалася вся роботі.

Маючи вже своє бюро, працює багато на добровільних засадах зубної – суспільної роботи у багатьох клініках міста та околиць Чикаго. Присвячує час для Союзу Українок Америки. Працює на різних відтинках цієї жіночої організації. Була головою контрольної комісії, культ-освітньою референткою, а з 2002 року головою 74-го Відділу СУА.

Особливо потрібно відмітити працю в парафії св. Андрія в Bloomingdale, IL. Тамара і Богдан стають першими засновниками української православної церкви в Bloomingdale. 14 останніх років д-р Тимцюрак проживає в парафіяльному помешканні собору св. Андрія.

ОЛЬГА ГАЄЦЬКА

Дня 22 липня 2015 р. покликав Господь до свого Небесного Царства дорогу і нами всіма люблену членку 83-го Відділу Союзу Українок Америки Олю Гаєцьку.

Оля народилася 20 серпня 1922 р. в Стрию, Західна Україна, у знаній патріотичній родині. Мати Неоніля Селезінка, засновниця Союзу Українок на Радехівщині. Батько д-р Ярослав Селезінка, адвокат в Радехові і міністер в уряді УНР.

Дитячі роки Олі минули в Радехові, а коли за окупації більшовиками Галичини тисячами людей вивозили до Сибіру, то опинився там і батько Олі, де серед архангельських снігів загинув. Незабаром мати Олі тяжко захворіла і також померла – залишилася Оля сиротою із споминами про чудове родинне життя і заповітом батьків...

– Любити понад усе свою Батьківщину та працювати для неї навчили мене мої батьки, які ціле життя присвятили для свого народу, – згадувала Оля.

Настали тяжкі часи Другої світової війни. Оля продовжувала навчання у гімназії в Перемишлі, але зближався більшовицький фронт і, щоби не попасти у більшовицькі кігті, люди масово виїздили на Захід. Оля разом із сестрою Іреною та чоловіком Ірени д-ром Володимиром Чумою виїхали до Австрії, де вона студювала.

Після закінчення Другої світової війни перебували у Ляндеку, а у 1950 р. прибули до Америки і замешкали у Філядельфії. Оля відразу включилася до праці в українській громаді. З її ініціативи у Філядельфії при товаристві "Молода Просвіта" засновано гурток українського слова, ставила з дітьми вистави.

Прод. на стор. 33

Д-р Тимцюрак мала хист до гумору. Вміла пожартувати і сказати щось цікавого. Була шляхетною дочкою України. Плекала любов до України, її мови та українського народу.

Пам'ять про Неї буде вічна! Нехай з Богом спочиває!

Марія Щерб'юк,
пресова референтка.

Оля мала гарний голос і любила співати, стала хористкою жіночого хору 10-го Відділу США, яким диригувала її сестра Ірена Чума.

Коли вийшла заміж за інж. Романа Гаєцького, переїхала до Нью Йорку і відразу включилася до хору “Думка”, була також членом управи хору. Працювала у лябораторії у шпиталі на Бронксі.

Від молодих літ любила писати вірші і оповідання для дітей, які друкувалися в журналах і газетах Америки і журналі “Наше Життя”. У 1995 р. вийшла її книжечка “Допоможіть Ангеликові” – це оповідання, казки та вірші для молодшого шкільного віку, а 1998 р. друга збірка “Квітучий міст”, присвячена Родичам Олі.

Заходом 83-го Відділу США відбулася презентація цієї книжечки в залі НТШ в Нью Йорку. Вірші та оповідання віддзеркалюють українські свята, традиції, історичні події. Своїм талантом Оля збагатила дитячу літературу, за що була признана Міністерством культури в Україні.

В Нью Йорку також вступила до 83-го Відділу Союзу Українок Америки. Оля присвячувала багато часу дитворі і створила міні-тюрний ляльковий театр та забавляла дитвору під час вакацій. Одної суботи Оля прийшла із своїм театром до Світлички нашого відділу. Наші членки, які були там під час програми, побачили, з якою увагою і задоволенням спостерігають діти за казкою і рухами ляльок, запропонували допомогти Олі створити більший театр при відділі. Так зродився ляльковий театр 83 Відділу США під керівництвом Олі Гаєцької. Кілька членок приступили з Олею до праці, збудовано більшу сцену, доньки наших членок виготовили відповідні до казки декорації. При накручуванні на стрічку голоси ляльок і музичний супровід допомагав Олі чоловік Роман. В результаті було опрацьовано п'ять казок: “Великодні пригоди”, “Білосніжка”, “Ялинка в темлі краю”, “Казка про лелек і Павлика-мандрівника”, “Казка про трьох ведмедиків”. Оля була не тільки режисером цього театру, але писала текст до кожної казки,

підшукувала ляльки (маріонетки), одягала їх в український стрій та підбирала музичний супровід, в чому допомагала їй сестра Ірена Чума, яка також стала членкою 83-го Відділу США і була відома піяністка, диригентка і композиторка пісень легкого жанру, слова до них написала Оля Гаєцька таких, як: “На Підзамчі”, “Львів”, “Фіялки”, “Сама не знаю” і інші. Пісні стали популярні і в Україні, і в діаспорі.

Ляльковий театр на запрошення їздив із виступами до відділів США околиць Нью Йорку і Нью Джерзі. При перевезенні і будіванні сцени допомагали чоловіки і діти членок театру. Театр виступав двічі для американської дитвори: під час “Місяця української культури” в 1973 р., що відбувався заходом 83 Відділу США в Donnell бібліотеці на 5 Авеню в Н.Й. і 1976 р. в Garden State Art Center Holmdel, N.J. під час “Українського Фестивалю”. Казку було представлено в українській мові, а біля сцени союзняк цікаво переповідала дію в англійській мові. Дітвора і присутні були захоплені.

83 відділ США упродовж 20-ти років ставив різдвяні вистави. Деякі з них написала і навчала дітей до виступу Оля, наприклад: “Ялинка в теплім краю”, “Різдво Очайдушків”, “Сон Марусі”. Ціллю її віршів, оповідань, вистав було витворити у дітей пошану і любов до рідної мови, традицій і звичаїв далекого рідного краю. Оля вповні придержувалась і виконала заповідь своїх батьків.

Нехай цей спомин про діяльність Олі в українській громаді буде працанням на її дорогу у засвіти. Хоч як болуче працати таку вартісну і близьку нам особу, але з волі Всевишнього Покійна відійшла на заслужений відпочинок і спочила біля свого улюбленого друга життя Романа на цвинтарі св. Андрія в Баунд-Бруку, Н.Дж.

Працай, Олюню, до зустрічі! Нехай американська земля буде Тобі пухом!

*Марта Данилюк,
Почесна голова 83 Відділу США,
Почесна членка США.*

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською, або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу “Наше Життя”: unwlaourlife@gmail.com

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

РІЗДВЯНА ЕЛЕГІЯ

В невеликому селі у старенькій дерев'яній церковці, що дивом вціліла в часи московсько-більшовицької окупації, досвітком почалася Різдвяна Літургія. На хорах церковний хор співає, внизу йому підспівують парафіяни... І раптом у многоголосий хор вливається такий мелодійний голосок, що вірні потиснулися до переду, звідки линув той чарівний, нечуваний досі спів. Їх здивуванню не було меж - співав шестирічний хлопчик Івасик Левчук, що нерухомими голубими, як різдвяне морозне небо, оченятами, вперся в якусь невидиму точку.

В селі всі знали цього хлопчика, співчували йому, як і його матері та татові - Івасик був сліпим від свого народження. Родина Левчуків ще донедавна не пропускала Святої Літургії жодної неділі, чи свята, молячись за свого Івасика. А ось більше як півроку батько Івасика на війні захищає Вітчизну від найлютішого її ворога. Навіть на свята не зміг приїхати, щоб спожити в колі родини вечерю у Святвечір. Ворог - злий і підступний, для нього ніякі свята не можуть стати на перешкоді вчинити кровавий розбій. Тому треба воякам в ці дні бути особливо пильними.

Вчора Івасик з матусею вечеряли у дідуса і бабусі. Івасик не бачив за столом п'ятого крісла, то не знав, що крісло і тарілка з ложкою і виделкою на столі чекали на його татка - вояка.

А в церкві вірні не могли надивуватися співом хлопчика. В багатьох навернулися на очі сльози, а в матері Івасика сльози смутку і радості лилися струмком. Івасик досі ніколи не співав, та й взагалі був тихеньким, мовчазливим. Навіть старенький священик, отець Василь, що сидів на інвалідному візочку в захристії, раптом встав на свої ноги. На ті ноги, що відмовили йому, бо перенесли важку довголітню каторгу в совіцьких таборах за віру та любов до Бога і України. На допомогу священикові кинулись поважні церковні мужі і перенесли його з візочком ближче до Івасика.

Після закінчення Літургії та колядок парафіяни, мов би забули про домівку та святковий сніданок разом з обідом, і згуртувалися навколо Івасика та його мами, готові допомогти, хто чим може, родині Левчуків, щоб врятувати хлопчика від темряви. Може знайдуться такі лікарі, що зможуть вилікувати його оченята, а гроші вони зберуть на лікування. А коли молодий священик запитав Івасика, чому він не співав своїм чарівним голосом на попередніх Богослуженнях, то хлопчик відповів:

- Бо не вмів.
- А хто тебе навчив?
- Може ви, отче? - звернувся молодий парох до старенького священика.

- Я? Ні, - відповів отець Василь, - але послухаймо Івасика, він все розкаже.

І Івасик почав розповідати, що він у Святвечір бачив малого Ісусика...

- Як ти міг когось бачити, коли ти не... - вигукнув якийсь молодик і запнувся на півслові від осудливого погляду отця Василя. Отець попросив Івасика все розповісти про свій перед-різдвяний сон.

- То не був сон, - заперечив Івасик, - бо я ще не спав, як раптом побачив Ісусика. Так, я побачив хлопчика в довгому одязі, від якого йшло сліпуче сяйво, а поруч нього безліч ангелів, що співали нечувані пісні, яких я не чув ніколи ні в церкві, ні з телевізора. Тепер я знаю, як ангели виглядають. Серед них був і мій ангел-хоронитель. Я впізнав його. Він підійшов до мене, торкнувся рукою моїх уст і сказав: «І ти співай з нами»...

- Ну-ну, - хтось знову висловив недовір'я, - то заспівай нам ту пісню, що тебе навчили ангели.

Матуся, що була не тільки здивована, а навіть трохи налякана тим, що її неговіркий синочок так сміливо і на диво розумно розговорився, хотіла якось вступитися за нього, але їй на поміч прийшов отець Василь. Дивлячись в нерухомі оченята, попросив:

- Заспівай нам, Івасику, цю ангельську пісню, якщо ти її запам'ятав.

І задзвеніла нечувана мелодія елегією з легким смутком. Але не тим смутком, що ранив душу і серце, а з світлою надією в майбутню радість і вірою в добро, яке прийде з народженням Месії Ісуса, щоб перемогти злу темряву.

Святослав Левицький.

Торт «Різдвяна ніч»

Коричневі коржі: 6 жовтків, 1 склянка цукру, 1 фунт масла, 3 ст.л. какао, 1,5 склянки муки, 1 ч.л. соди (*baking soda*) з оцтом.

Коржі-бізе: 6 білків, 1,5 склянка цукру, 1 склянка різаних горіхів.

Крем: 1 фунт масла, 1 банка звареного згущеного молока (*sweetened condensed milk*).

Збити жовтки з цукром, додати розтоплене масло, какао, соду з оцтом, борошно. Тісто розтирати ложкою. Спекти три коричневі коржі в круглій формі.

На один корж-бізе: Збити три білки і неповну склянку цукру на піну, додати 0,5 скл. різаних горіхів. Сушити в легко нагрітій печі 1,5 - 2 год. Другий корж спекти так само.

Масло збити зі згущеним вареним молоком на пухку масу, додавши кілька крапель ромового аромату і перекласти коржі. Нижній корж – коричневий, а далі чергувати з коржами-бізе.

Пляцок покрити люкрицею з наступного перепису і щедро посипати кокосовою стружкою.

Джерело: Перепис взято із сайту "Смачна хата".

Пляцок «Небесні ласощі»

Яблучна маса: 5-6 великих яблук, 6-7 ложок цукру, желе цитринове.

Тісто: 2 склянки муки, 2 палочки масла, 2 жовтки, 3 ложки цукрової пудри, 3 ложки сметани, 1 ч.л. порошку до печива.

Горіхова маса: 1 склянка горіхів, пів фунта вершків, 2 палочки масла, 2 яйця, пів фунта цукру, 2 ст. л. коньяку.

Муку, порошок до печива, масло і цукор розтерти руками на крихку масу. Додати жовтки і сметану. Замісити тісто і залишити в холодильнику на 30 хв. Розділити тісто на дві рівні частини. Кожну частину тіста викласти у форму прямокутну, вистелену кулінарним папером. Випікати приблизно 20-25 хвилин при 350 F, щоб краї легко зарум'янилися.

Поки печеться перший корж — готуємо яблучну масу, бо вона має гарячою накладатися на щойноспечений корж. Яблука чистимо і тремо на тертці з великими вічками. Додаємо цукор і варимо, помішуючи, 15 хвилин. Додаємо желе (порошок) і ретельно перемішуємо (на вогні) до повного розчинення желе (доводити до кипіння не потрібно).

Викладаємо гарячу яблучну масу на спечений корж товстим шаром. Охолоджуємо спочатку в кімнаті, а коли вистигне – в холодильнику 1 годину.

Тим часом печемо другий корж і готуємо горіховий крем.

Горіхи змолоти. Додати вершки. Яйця збити з цукром і додати до горіхової маси. Довести усе до кипіння, помішуючи і варити 3-4 хвилини на маленькому вогні. Остудити. Масло збити на пухку масу, додаючи по ложці холодну горіхову масу. В кінці додати коньяк.

На охолоджену яблучну масу викласти горіховий крем. Накрити зверху другим пісочним коржем. Покрити шоколадною люкрицею.

Для люкриці гіркий шоколад поламати. Сполучити з олією і злегка нагріти (тільки до того моменту, поки шоколад розтопиться — кип'ятити не потрібно).

Поставити пляцок мінімум на добу в холодильник. Найкращий смак пляцка буде через дві доби. Перед подачею нарізати порційно квадратними шматочками.

Імбирне печиво (*gingerbread cookies*)

1 склянка муки, пів склянки коричневого цукру, одне яйце, 3 ч.л. рідкого меду, 2 ч.л. меленого імбиру, 1 ч.л. меленого кардамону, по пів чайної ложки меленої кориці і гвоздики, 1,5 ч.л. соди.

Змішайте спеції і соду з борошном. Окремо розітріть до пишності масло з цукром. Додайте яйце і мед і збийте. Всипте сухі складники і замісіть тісто. Покладіть в холодильник на 2 години. Розкачайте в тонкий пласт, виріжте фігурки і акуратно перенесіть на деко з допомогою лопатки. Поставте випікатися при температурі 350 F на 5-7 хвилин. Готове печиво остудіть і прикрасьте по своєму смаку.

MASHA ARCHER

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Рома Шуган
Христина Бойко
Софія Геврик
Роксоляна Мисило
Ірина Бучковська
Дарія Дроздовська
Зоряна Гафткович
Оксана Антонюк
Віра Кушнір
Марія Андрійович
Оксана Дац

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- секретарка комунікацій
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус
Святослава Гой-Стром
Хризанта Гентиш
Марія Полянська
Ольга Дроздович
Оля Мовчан-Новак

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг

Рената Заяць
Ярослава Мулик

Оксана Скипакевич Ксенос
Лідія Слж
Олеся Валло

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Віра Андрушків
Галина Генгало
Галина Романишин
Ксеня Раковська
Дозя Кріслата
Любомира Калін
Слава Горбата
Марія Кейд
Орися Зінич
Оля Черкас

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чікаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкові віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

*УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 4, ст. 2 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок Калущини, Зах. Україна.*